

Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova: Evropa investuje do venkovských oblastí

OD SLUNOVRATU KE SLUNOVRATU S MAS ČESKÝ LES

ČESKÝ LES V SOUŘADNICÍCH TURISTICKÝCH CÍLŮ

O NÁPADECH, VYTRVALOSTI, LÁSCE K LIDEM I K DOMOVU

Velké plány v malé obci pro maličké občany

Pavlína Vondrašová (zleva) s Věrou Podestátovou jsou jedny z těch, které se zapojily do života obce.

Tréninkové hřiště Háječek Pelechy

Po dlouhé době stagnace se i v naší obci opět začaly objevovat mladé rodiny s dětmi.

Máme zde krásné místo přímo v obci, kterému říkáme Háječek. Háječek vysázeli a fotbalové hřiště v něm zřídili naši rodiče a prarodiče a my, naše starší generace, jsme zde trávili převážnou část volného času. Bohužel odlivem lidí produktivního věku z obce a změnou zaměření mladých lidí z pohybových aktivit na sezení u monitoru počítače Háječek postupně osiřel a zarůstal plevelem a roštím.

Pak se začal život do obce pomalu vracet. Hasiči znovu obnovili svoji aktivní činnost a ukázalo se, že nemají kde trénovat. Ve vsi se znovu objevily maminky s kočárky a ty neměly kde se s dětmi scházet, posedět a popovídat si spolu. Na hřišti se začal hrát častěji fotbal a branky padaly hráčům na hlavy. Tak vznikl v roce 2009 nápad, že znovu vrátíme Háječek do plnohodnotného života na vsi. Jak a kde na to vzít peníze? Pomohla nám MAS Český les.

Na základě našeho projektu se nám podařilo získat na celou akci dotaci od SZIF.

A stal se téměř zázrak. Nyní je Háječek opět středem volnočasových aktivit obce. Je zde zázemí pro hasiče, opravené fotbalové hřiště a dětské hřiště s posezením pro maminky s dětmi. Kromě toho zde zůstal kus nádherné přírody, můžete si zde natrhat lesní jahody, borůvky, maliny, a když budete mít štěstí, najdete také houby. V roce 2010 se konal v Háječku i Sraz rodáků a přátel obce Pelechy a lepší místo k jeho konání bychom nikde nenali.

Co nám uskutečnění projektu přineslo? Znovustmelení obyvatel obce, zázemí pro mladé, maminky s dětmi, hasiče, krásné místo na procházky pro starší občany a turisticky atraktivní místo v obci. Můžeme si jen přát, aby se Háječek a život v obci dál rozvíjel.

*Hana Váchalová
starostka obce Pelechy*

Tmavá okna opuštěné školy v Draženově se po letech opět rozsvítila. „A víte, ona je to sice maličkost, ale pro naši vesnici to hodně znamená,“ začíná hovořit o svých plánech starosta Štěpán Sladký, který svou funkci zastává teprve půl roku.

„Naše mladé ženy připravují pro děti oslavy Dne dětí, loučení se školou, s prázdninami, Halloween či dětský karneval už několik let. Ale nejen to – v loňském roce s dětmi nacvičily krásné vystoupení na sjezd rodáků obce a moc se povedl benefiční koncert v kapli u Dobré vody. A protože není jednoduché tyto akce organizovat, rozhodly se spojit své aktivity s obecním úřadem,“ vysvětlil.

A protože starosta je muž činu, vpodvečer si svolal mladé maminky k sobě do kanceláře. Ty mezitím sepsaly seznam malých slavností, které by se měly pod jejich vedením v místě konat. Od těch zavedených až po ty zcela nové, premiérou by například mohlo být zdolání draženovského rybníka. Na schůzku jsme byli pozváni i my z Místní akční skupiny Český les. V obci totiž budujeme Centrum řemesel, uvažujeme o zavedení komunitní školy. Mluvílo se také o využití bývalé obecní školy. Loni v ní poprvé s naší podporou proběhly vzdělávací kurzy pro rodiče na mateřské dovolené, osvědčily se, a tak proč nepokračovat.

Letos se tedy ve školní budově sešli rodiče s dětmi, aby se nejen seznámili se záměrem obecního úřadu a skupiny aktivních maminek, ale aby se také dozvěděli, jak se mohou do společenského života zapojit.

„Počáteční obavy, že přijde málo dětí, byly naštěstí zbytečné. Přišlo jich kolem dvaceti, a to byly opravdu jen ty nejmladší. Současný starosta Štěpán Sladký přislíbil všestrannou pomoc především se zajištěním prostorů pro pravidelné schůzky. Nebylo nic jednoduššího než bez zbytečně velkých nákladů zprovoznit prostory bývalé základní školy. Je zde dostatek místa, vhodné sociální zařízení i vytápění,“ popisuje setkání Pavlína Vondrašová. Spolu s ní se o draženovské mládí starají Zlata Jahnová, Eva Pivoňková, Eva Sladká i Věra Podestátová, zapojila se i seniorka Pavla Veselá.

S dětmi by se chtěly scházet pravidelně, aby je naučily písň, tance, vyzkoušejí si různé výtvarné techniky, případně si zahrají moderní logické či deskové hry. Ale pokusíme se jim vštípit i lásku k literatuře. „V dnešní době je to obzvlášť těžké, děti nečtou, knížky je nebaví,“ plánují ženy osvětu, které obdivuhodně a s nadšením hodlají věnovat svůj volný čas.

„Jako naši velkou výhodu vidím i fakt, že většina z těchto žen má pedagogické vzdělání, což dává předpoklady ke zvládnutí různorodého dětského kolektivu,“ podtrhuje starosta dobrovolnickou činnost.

Události v chodském Draženově dokládají jen klasické, že když se chce, tak to jde. Jsou příkladem toho, že začít se dá vždy, i bez evropských peněz i složitého řízení. A ještě mají jednu nesmírně důležitou funkci. Motivují ty, kteří se podobnou činností na venkově také zabývají.

Sylvia Heidlerová

Každý čtvrtek 7. 50 hod.
telefonujeme do Českého rozhlasu Plzeň o životě
na našem území

plný těžké projektové češtiny a číselných dat, kolegové v dalších částech republiky ponocovali, připraveni k závěrečným čtením. Když tu se stalo něco tak prozaického, jako je výpadek elektriny. Elektronický formulář SZIF se zachvěl..., a vše nenávratně zmizelo. Tomu se říká zoufalství.

Na následující dva dny bylo naplánováno motivační soustředění MAS, kde jsme měli pozvednout číše medoviny a oslavit odevzdání projektu. Nic naplat. My jsme bděli u ohně, ve voňavém kouři s chutí na opečené buřty, Pepa bděl v kanceláři u počítače a donekonečna psal, psal a psal o chuti a vůni domova.

Když jsme plánovali táborové soustředění, nazvala jsem ho jako motivační, i když jsem na začátku vůbec netušila, kdo a koho bude vlastně motivovat. O to jasněji jsem to pochopila na konci. Motivoval nás ten, který s námi nakonec vůbec nebyl. Pepa nám dokázal, že i když někdy všechno naoko zmizí, někde a v někom to přece zůstane. A když je vůle, dá se to znovu vydolovat. Chuť a vůně domova i um našich předků. Tak se o to pokuste s námi. Třeba za rok budeme moci poděkovat nejen Pepovi, ale i vám.

Sylvia Heidlerová, manažerka MAS Český les, o. s.

Úvodník

Když Český les chutná a voní domovem

Od začátku letošního roku se zabýváme parametry keramických pecí, výhodami ručního tkání, hledáme výrobce dřevěných rámců pro malování na hedvábí, obstaráváme proutky pro košíkáře. Proč to všechno? Protože se nám podařilo přesvědčit ministerstvo zemědělství, že řemeslo v Českém lese může mít zlaté dno. A teď ještě zbývá přesvědčit i Vás. Z dotačních peněz zřizujeme v Draženově a v Halži dvě řemeslná centra, kde vás chceme naučit rukodělnému umu, který byl našim předkům vlastní a který je pro naši krajinu jedinečný. A aby toho nebylo málo, nasbírali jsme i recepty babiček z Českého lesa. Ty jsme si sami uvařili a sami si je, jak se patří, snědli. Ale to jen proto, abychom uznali, že některými z nich se zase až tak chlubit nemusíme. Pro vás jsme tedy připravili recepty na pokrmy už vyzkoušené, uvařené pod dozorem odborníka, utříděné v podobě praktické kuchařky. Nakoupili jsme malebné stánky v našich barvách a jezdíme s nimi po poutích v českém pohraničí, dáváme kde komu ochutnat a přitom ukazujeme, co všechno jde vyrobit, když se spojí nápad, fortel a um.

A našli jsme v tom nejen zalíbení, ale i cestu, jak poznat domov. Má přece svoji nenahraditelnou vůni, svoji nenahraditelnou chuť. K dalšímu projektu s názvem Chuť a vůně domova už jsme proto přistupovali plni zkušeností, obohaceni o přátele, nadšence a pomocníky, které jsme u našich stánků potkali. Tak jako u řemesel jsme se spojili s dalšími partnerskými „MASkami“ a přesvědčili jsme je o výjimečnosti krajových bylinářských odvarů a selských jídel.

Žádost o finanční podporu tohoto projektu plného nevyvážených kulinařských fantazií začal sepisovat náš kolega Pepa Hais. Šlo to ztuha, měl nelehký úkol usměrňovat požadavky, upomínat o podklady, vyrovnávat rozpočty, hlídat termíny a přitom prohloubit přátelství pěti partnerských MASEk. Pomalu se blížil k cíli, pilotní formulář SZIF byl

Místní akční skupina Český les
je tu s vámi už sedm let!

K další činnosti
potřebujeme i vás!

MAS Český les, o. s. pořádá semináře ke 4. výzvě k předkládání žádostí o dotace
na projekty PRV opatření VI. 1. 2. Realizace místní rozvojové strategie.

9. 8. 2011	10:00 – 12:00	Bor, MÚ, náměstí Republiky 1, zasedací místnost
10. 8. 2011	10:00 – 12:00	Domažlice, MZe – Agentura pro zemědělství a venkov, Haltravská 438, zasedací místnost, přízemí
10. 8. 2011	14:00 – 16:00	Holýšov, MÚ, náměstí 5. května 32, zasedací místnost

MAS Český les podala tři žádosti

o dotaci z opatření IV. 2. 1 Realizace projektů spolupráce – 13. kolo.

Celkem bylo zaregistrováno 50 žádostí

1. MAS ČL má vedoucí, koordinační úlohu: Projekt Chuť a vůně domova oživuje tradiční regionální recepty a kuchyně, ve kterých se budou zájemci, zejména z řad venkovských žen, učit zpracovávat tradiční regionální suroviny. **Spolupracuje 5 MAS:** Občanské sdružení MAS KRAJINA SRDCE, MAS "Přid'te pobejt!" o.s., Obecně prospěšná společnost pro Český ráj, LEADER - Loucko

2. MAS ČL je partnerskou MAS: Projekt Na koni po západě Čech propojuje fungující stanice turistiky na koni sítě značených turistických tras procházející územím tří MAS v Plzeňském kraji a vytváří tak dosud chybějící propojení již fungujících hipotras v Bavorsku se Středočeským a potažmo také Karlovarským krajem. Současně bude uspořádáno několik akcí pro veřejnost, které mají přiblížit turistiky na koni, jezdecké sporty a chov koní jako takový veřejnosti a vydána mapa s vyznačenými trasami a související informační leták. **Spolupracují 3 MAS:** MAS Český západ, MAS Světovina.

3. MAS ČL je partnerskou MAS: Posilování lidských vzorů vzájemnou spoluprací MAS. Vzájemná spolupráce MAS z různých území ČR, s různými specifiky území vede k posilování lidského potenciálu každé z MAS a k aktivizaci činnosti samotných MAS. **Spolupracují 3 MAS:** MAS Naděje pro Mostecko, Kyjovské Slovácko v pohybu.

Všechny projekty odprezentujeme v Praze, výsledky se dozvíme do konce října.

Valná hromada MAS Český les

se konala 31. 3. 2011 v Holostřevěch

VH schválila:

- I. Minimální výši členských příspěvků na rok 2011 ve výši roku 2010.
- II. Soustředění členů MAS a výběrové komise v termínu 21. a 22. června.
- III. Účast MAS na založení vzdělávací o. p. s. Akademie venkova

VH vzala na vědomí:

- I. Zprávu o činnosti MAS za uplynulé období
- II. Zprávu o hospodaření za rok 2010 a zprávu o hospodaření k 30. 3. 2011
- III. Informace o 4. výzvě a stavu aktualizace SPL

VH uložila:

- I. Boženě Podlipské a Robertu Frouzovi do 8. 4. 2011 připravit oponenturu SPL

Pro účastníky vzdělávacího projektu Budoucnost pro připravené byla uspořádána

Exkurze v keramické dílně v Osvračíně

Dlouho očekávaná exkurze ke vzdělávacímu kurzu Budoucnost pro připravené proběhla v úterý 24. dubna v Osvračíně.

Zájemci se sešli v hojném počtu, počasí nám přálo a tak nic nestálo v cestě užít si exkurzi plnými doušky. Po vřelém přivítání manželky Chnápkovými směřovaly naše kroky do nově vybudovaných ubytovacích kapacit, kde právě probíhaly konečné úpravy před začátkem prázdnin, neboť právě červenec odstartuje možnosti ubytovat se přímo vedle keramické dílny a galerie.

Projekt Jaroslava Chnáпка Komunitní a pobytové centrum ALTERNATIVA 2010 byl podpořen Místní akční skupinou Český les ve II. výzvě. Po prohlídce komunitního a pobytového centra jsme se přesunuli do keramické dílny, kde se hlína pod rukama paní Chnápkové mění ve skvostné výrobky. Naše exkurze skončila v galerii, kde jsme měli možnost obdivovat umělecky ztvárněné výrobky. V keramické dílně u Chnápků jsme si výrobky nejen prohlíželi, ale mohli jsme si je i zakoupit a této možnosti jsme rádi využili. Po celou dobu panovala příjemná přátelská atmosféra, paní Chnápková nás seznámila s technologií výroby a ochotně odpovídala na naše dotazy a myslím, že jsme z Osvračína odjžděli všichni plni dojmů. Určitě se tam mnozí z nás vrátí, možná jako účastníci keramických kurzů, které tam budou na podzim probíhat. Nezbývá, než manželům Chnápkovým popřát hodně zdaru v jejich krásné práci a hodně spokojených turistů, kteří se u nich ubytují.

Ivana Kramlová

Machrovinky v Boru na zámku

Letos již po sedmé se konala tato dvoudenní akce se zajímavým názvem „Velikonoční machrovinky“ v krásném historickém prostředí zámku v Boru.

byl také starosta patronátní bavorské obce Pleystein, který se zájmem a hrdostí vyslechl vystoupení malé devítileté občanky svého města. Tato drobná dívčinka obdivuhodně zvládala svůj pozoun. Všichni malí muzikanti

oboru kuchař - číšník ze střední školy. Každý mohl také ochutnat vynikající tradiční velikonoční nádivku a typické velikonoční pečivo boží milosti. Součástí výstavy byly i aktivní dílny, kde si zájemci mohli vyrobit za odborné pomoci paní Boušové a Moravcové (ZUŠ) velikonoční vajíčko, uplést pomlázku, vyrobit ozdobný květináč či věneček. Zájem o rukodělnou práci projevily nejen děti, ale i jejich dospělý doprovod. Aktivních tvořících účastníků bylo tolik, že další zájemci museli čekat. Při zajímavé činnosti se dílny protáhly přes ohlášenou uzavírací 18. hodinu. Ve čtvrtek dopoledne pokračovaly machrovinky programem ve stejném rozsahu tentokrát především pro žáky pořadatelských škol. Překvapivě přišla také řada dospělých, kteří to ve středu nestihli. I větší děti si prohlédly výrobky mladších kamarádů. A možná, že někteří se nechali inspirovat i pro budoucí povolání. A to je dobře. Dobrých kuchařů není nikdy dost.

Poděkování patří organizátorům, kteří věnovali přípravě „Velikonočních machrovinek“ mnoho času. Bez jejich zájmu o zachování tradice a nadšení by se nedala takováto akce zorganizovat. Poděkování ale patří také městu Bor za materiální podporu. A nezapomeňte: Příští rok před Velikonocemi se i vy můžete inspirovat a zkusit nějakou tu velikonoční „machrovinku“.

Mgr. Božena Podlipská

Svoje síly při organizaci spojily Střední škola Bor, Základní umělecká škola a Mateřská škola v Boru a kroužek zájmové keramiky v Boru, aby nejen inspirovaly návštěvníky při přípravě tradičních Velikonoc. Cílem je tradice znovu obnovit a naučit něco z nich i návštěvníky.

Při zahájení ve středu 6. dubna v 15.00 se rozezněla gotická klenba zámku slavnostními fanfárami a dalšími vystoupeními žáků základní umělecké školy pod vedením paní Michelay Moravcové a pana Miroslava Durkače za přítomnosti oficiálních hostů i občanů města Boru. Mezi účastníky zahajovacího koncertu

sklidili velký potlesk posluchačů. Potom paní Zdeňka Valečková, ředitelka SŠ Bor a hlavní garant machrovinek, zahájila vlastní výstavu velikonočních výrobků pro potěšení oka ale i pro mlsné jazyčky a činnost aktivních dílen.

A byly to opravdu „machrovinky“. Na výstavě se svými výrobky pochlubily děti z mateřské školy a keramického kroužku. Návštěvníci byli okouzleni dětskou fantazií i zručností. Profesionální úrovní překvapily vystavené ukázky velikonočního pečiva (velikonoční nádivky, mazance, beránci, krásně zdobená vajíčka a beránci z lineckého těsta, dvojtihočné koláče a další) vyrobené uční

MAS Český les je členem Celostátní sítě pro venkov.

Manažerka Sylva Heidlerová zastupuje Plzeňský kraj v tematické pracovní skupině Celostátní sítě pro venkov. Úkolem skupiny je připomínkování Pravidel osy IV Leader a působí jako poradní orgán při součinnosti NS MAS, SZIF a Mze.

Jaro na rozhledně

**Do své druhé sezony vstoupilo
letos na jaře muzeum s rozhled
nou na Šibeničním vrchu
v Horšovském Týně.**

První rok provozu byl velice úspěšný. Zájem návštěvníků předčil veškerá očekávání. Letní sezona musela být prodloužena až do konce října a ještě v listopadu se vzhledem k zájmu návštěvníků otvíralo o víkendech. Informační kampaň o novém turistickém objektu přinesla své ovoce. O rozhledně se psalo v tisku, objevila se v televizním pořadu Toulavá kamera, v několika rozhlasových relacích a na webových turistických stránkách s celostátní působností.

Na první pohled by se zdálo, že počáteční zájem a zvědavost místních a turistů rychle opadnou, ale nestalo se tak. Původně jsme počítali, že novou sezonu začneme připomenutím 1. výročí slavnostního otevření rozhledny 30. dubna, ale zájemci o návštěvu rozhodli jinak. Protože i počasí přálo, posunuli jsme termín otevření na 1. dubna. První velký příliv turistů nastal o velikonočních svátcích i díky krásnému počasí. Rozhlednu navštívila mimo jiné velká organizovaná skupina turistů z Plzně, která pak pokračovala na krajské setkání turistů na Rýzmburku.

Vývrcholením jarní sezony bylo 30. dubna 1. pálení čarodějnic na Šibeničním vrchu. Ve spolupráci s městským kulturním zařízením a občanským sdružením Práčata z Týna byl připraven v areálu muzea s rozhlednou bohatý program na celé sobotní odpoledne. Přes větrné počasí se odpoledne vystřídalo na rozhledně několik stovek spokojených diváků. Sdružení pro výstavbu rozhledny v Horšovském Týně, které akci pořádalo, by chtělo, aby se pálení čarodějnic na Šibeničním vrchu stalo tradicí.

Další zajímavou akcí, která na rozhledně na jaře proběhla, byl také první ročník běhu do schodů rozhledny. Soutěž pořádala pro své žáky Základní a odborná škola v Horšovském Týně. Zúčastnilo se několik desítek chlapců i děvčat. Soutěž byla rozdělena do věkových kategorií. Běželo se na čas od úpatí rozhledny na vyhlídkovou plošinu. Nejrychlejší účastníci dosahovali časů pod 20 vteřin. Divácky nejatraktivnější pak byla soutěž smíšených párů.

Věříme, že i v tomto roce zůstane rozhledně návštěvníký zájem zachován, že ti, kteří již rozhlednu navštívili, se sem budou rádi vracet a věříme, že muzeum s rozhlednou na Šibeničním vrchu u Horšovského Týna bude i nadále atraktivním turistickým cílem, který svým dílem přispěje k rozvoji turistického ruchu ve městě i celém regionu.

*Luděk Thomayer,
předseda Sdružení pro výstavbu rozhledny
v Horšovském Týně*

**MAS Český les srdečně zve na
3. regionální večer 11. 11. 2011
19.00 hod. v Bělé nad Radbuzou.**

Symbol Chodska v pražské Lucerně podtrhl vážnost Pošumavského věnečku

Čtyři autobusy krojovaných účinkujících a hostů z Chodska se vydaly 12. února do Prahy na jubilejní 75. pošumavský věneček.

Organizátorem tradičního podniku je Sdružení rodáků a přátel Chodska a Pošumaví – Psohlavci v Praze, které také pokaždé připravuje doprovodný program i slavnostní zahájení. Toho se s prapory obcí nebo hasičských sborů zúčastnili zástupci obcí Mrákov, Tlumačov, Draženov, Nevolice i Veleobce Sdružených obcí baráčníků z Prahy. Pozvání předsedy Sdružení rodáků a přátel Chodska a Pošumaví Dr. Václava Kupilíka využili Draženovští k představení unikátního symbolu, Chodského praporu.

Prapor je od roku 1895 v opatrování draženovské rodiny Příbků. Jeden z jejích členů, šedesátiletý Matěj Příbek, inspiroval spisovatele Aloise Jiráska k vytvoření postavy praporečníka starých Psohlavců. Přičemž spisovatel, který v roce 1882 přijel na Chodsko sbírat materiály na slavný román „Psohlavci“, dokonce použil i rodové jméno Příbků.

„A tomuto Matěji Příbkovi byl právě v roce 1895 u příležitosti odhalení Kozinova pomníku na Hrádku předán chodský prapor, věnovaný vlasteneckým spolkem domažlických paní a dívek „Božena Němcová“,“ vysvětluje s pří-

značným zaujetím starosta Draženova Štěpán Sladký, který jel prapor do Prahy osobně představit.

Prapor je dodnes, tedy již 116 let, v opatrování rodu Příbků, nyní Táborů. Nechybí na žádné z podstatných místních událostí a slavností, ať národních, či náboženských. Doprovázela na poslední cestě prezidenty T. G. Masaryka, Eduarda Beneše. Jana Masaryka, spisovatele Jindřicha Baara, J. F. Hrušku, Matěje Čapka – Choda i skladatele Jindřicha Jindřicha. Nemohl tedy chybět ani na žádném ze šesti setkání draženovských rodáků.

„Obec Draženov s chodským praporem, který je symbolem svobody, chodské hrdosti a národní věrnosti tak podpořila vážnost 75. ročníku Pošumavského věnečku.

Čestné funkce praporečníka se zhostil Václav Příbek, pokračovatel rodu Příbků s pobočníky Štěpánem Sladkým a Pavlem Faschingbauerem.

Na slavnostním vyhodnocení věnečku předal starosta obce Draženov Štěpán Sladký Dr. Kupilíkovi majestát potvrzující historii praporu s kopii pečeti II. chodského majestátu, vydaného Chodům 23. 9. 1363 Karlem IV.

Sylvia Heidlerová

Začínající zemědělci dosáhnou na dotace, uspěje jen čtvrtina z nich

Praha – Mladí lidé se v posledních letech začali více zajímat o zemědělství a motivací jsou jim mimo jiné evropské dotace, které kompenzují nevýhody tohoto odvětví, mezi které patří nestabilita trhu, nízké ocenění práce či nevhodné pracovní podmínky. V dotačním programu je právě teď 200 milionů korun a každý začínající zemědělec může získat přibližně jeden milion. Šanci uspět má jen čtvrtina z odhadovaných sedmi set žadatelů. Podle Společnosti mladých agrárníků je však možnost, jak počet úspěšných žadatelů navýšit.

„Nyní běží Opatření Programu rozvoje venkova, které je rozvrženo na roky 2007 až 2013. Minulé vlády se však snažily vyhovět co nejvíce žadatelům a tak na poslední roky čerpání peníze nezbudou. Na letošní rok máme tak posledních přibližně dvě stě milionů a na další roky už nic,“ objasnil prezident Společnosti mladých agrárníků České republiky Petr Mareš. Šance pro mladé zemědělce je přerozdělení peněz z jiných programů.

Eva Fruhwirtová

Do roka a do dne se vydáme ve stopách chodské rebelie

Téměř do roka a do dne se budou moci turisté vydat po stopách Jana Sladkého Koziny a jeho pověstného, osudového nepřítele Lomikara. Patnáct obcí na Domažlicku, jež se cítí být se slavnou historií spojeno, vyznačí tematickou trasu, podél ní postaví informační tabule a vydá prospekt s popisem a legendou. To všechno se dohodlo na začátku června přímo u pomníku chodského rebela, na Hrádku, v Chodské chalupě. Přítomni byli i zástupci místní akční skupiny, jelikož MAS Český les projekt iniciovala a pomůže s administrací.

Tematická trasa Po stopách Jana Sladkého Koziny nabídne 15 zastavení. Informační panely upozorní na místa, která jsou neodmyslitelně spjata s Chodskem, Kozinou, Lomikarem a chodským povstáním. Provedou tak zajímavou etnografickou oblastí Chodska s využitím zavedeného turistického značení. Zajímavé je, že se jedná o projekt česko-bavorský. Zahraničním partnerem je obec Eschlkam, která dlouhodobě spolupracuje se Kdyňskem, i když možná leckoho překvapí, že i v Bavorsko přitahují svérázné chodské dějiny. „Kozinův osud lidí od bavorských hranic znají. Já sám jsem se s Kozinou setkal poprvé v knize německého autora Maximiliana Waldschmidta: Hančíčka, chodské děvče,“ vysvětluje zájem starosta Eschlkamu Josefa Kammermeier.

A do kterých kterých obcí nás vlastně cesta za Kozinou a Lomikarem zavede? Každá z nich s chodskou rebelií nějak souvisí. „Konkrétně jde o Újezd, Draženov, Bělou nad Radbuzou, Klenčí pod Čerchovem, Tlumačov, Stráž, Mrákov, Kdyni, Chodskou Lhotu, Pocinovice, Pec, Postřekov, Trhanov, patrně bude osloven také Chodov. Například v Bělé se Wolf Maxmilián z Lamingenu, zvaný Lomikar, narodil, pohřbený je v Klenčí, ve Kdyni vlastnil jednu z nejstarších manufaktur v Čechách, v Trhanově slibovali chodští vůdci záměru pánu Lamingenovi poslušnost, Draženov je zase ro-

dištěm Kryštofa Hrubého, další významnou osobností povstání Chodů. A tak dál a podobně,“ vypočítává starosta Václav Kalčík z Újezda, jehož obec se stala garantem projektu.

Tematická trasa je zdrojem možností a inspirací pro cestovní ruch. „Těší mě také to, že se neposouváme do černobílé roviny, do striktního oddělování dobra a zla,“ uvedl na schůzce místostarosta Kdyně Vladislav Vilímc. I na tom se starostové v Újezdě shodli. Nic naplat. Když se řekne Chodsko, rovná se Kozina, rovná se hrdina. Málodko ale ví, že tzv. Lomikar byl zaslouženým budovatelem průmyslu, hutí a skláren. Dokládají to například dějiny vesničky Pece pod Čerchovem.

Schůzka se sice konala u Kozinova pomníku, obec Újezd je ale významná přítomností Kozinova statku a pamětní síně. Tam starostové, jejichž obec je s životem proslulého a hrdého statkáře svázána, došli na samotný závěr setkání. Prohlídka byla dokonce v němčině, všichni si znovu připomněli chodské kroje, obyčeje a zvyky. Největší obdiv ale získal dřevěný stůl v senci, který pochází z doby Kozinova hospodaření na statku. Příští rok, v době otevření naučné stezky, totiž uplyne 250 let od jeho narození.

Sylva Heidlerová

Starosta Mrákova Josef Janeček (uprostřed) využil příležitosti a pozval poslance Vladislava Vilímce na setkání rodáků. Přihlíží starosta Újezda Václav Kalčík.

Oprava rozhledny Kurzovy věže

31. května 2011, měsíc před termínem skončila oprava rozhledny na nejvyšším vrcholu Českého lesa na Čerchově.

106 let stará rozhledna prošla omlazovací kúrou, jakou dosud ještě nepoznala. Zdivo na západní návětrné straně věže bylo totiž silně narušeno dešťovou vodou a mrazem.

Během oprav bylo na západní straně a jihozápadním nároží do hloubky odstraněno staré spárování, zdivo bylo doplněno novými kamennými, znovu přespárováno a v plochách trhlín byla provedena nízkotlaká injektáž. Okolí oken a exponované jihozápadní nároží bylo staženo ocelovými táhly. Na závěr bylo zdivo očištěno a ošetřeno postříkem odpuzujícím vodu.

Opravu za nejnižší nabídkovou cenu provedla firma Pegisan s.r.o., která se zabývá hlavně opravami historických památek, zejména kamenného zdiva a má s tím bohaté zkušenosti. Cena této opravy činí 525 tisíc Kč. Část z této sumy je hrazena z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova v rámci Osy IV. leader – ve prospěch cestovního ruchu. Dotace však bude KČT Domažlice poskytnuta až po zaplacení a odsouhlasení správnosti všech faktur. Pak bude možno v dalších letech pokračovat v ošetření již méně zasažených stran věže a uchovat tak rozhlednu pro další generace.

Za případnou podporu všem dárcům srdečně děkujeme. (Číslo účtu KČT Domažlice je 760 453 379/0800).

Přijďte se i Vy rozhlédnout z Čerchova a budete uchvázeni nádhernou vyhlídkou.

Petr Matějka, předseda KČT Domažlice

Ve Starém Sedle vzniklo nové občanské sdružení

V obci Staré Sedlo bylo na počátku letošního roku založeno nové Občanské sdružení Spolek pro opravy a využití Kostela Panny Marie. Občanské sdružení se ihned pustilo do práce a okamžitě podalo žádost o registraci OS na Ministerstvu vnitra ČR.

Hlavním cílem sdružení je pokračovat v opravách a rekonstrukci kostela ve Starém Sedle. Prvním krokem OS bylo podání žádosti o dotaci z Programu rozvoje venkova ČR na Regionální odbor SZIF v Českých Budějovicích. Všichni věří, že se podaří dotaci získat a bude se moci pokračovat v započaté opravě kostela.

Správní rada OS

O proměnách kaple a návsi v osadě Doly

Delší dobu usilovali obyvatelé osady Doly o úpravu kaple Panny Marie Sněžné, která je v současné době v majetku Města Bor. Kaple nebyla využívána k církevním účelům více než 40 roků a nebyla řádně udržována, a proto její stav byl rok od roku stále horší.

Vzhledem k tomu, že kaple se nachází ve středu osady a tvoří její dominantu, rozhodlo vedení Města Boru v roce 2006 o provedení rekonstrukce střešní krytiny včetně výměny klempířských prvků. Práce prováděla firma Střechy – Homolka s. r. o. z Boru v hodnotě

122 tis. Kč. Na akci získalo Město Bor dotaci ve výši 50 tis. Kč. Následně byla provedena v období 2008 – 2009 rekonstrukce fasády kaple. Práce prováděla firma Jan Rybecký ze Stříbra za 530 tis. Kč. Na tuto akci se podařilo získat z krajských zdrojů dotaci ve výši 200 tis. Kč.

Již při provádění rekonstrukčních prací exteriéru kaple vznikla myšlenka následného smysluplného využití objektu pro potřeby občanů osady, turistů a ostatních návštěvníků. Za tím účelem zpracoval osadní výbor projekt „Zřízení společenské místnosti a úprava návsi v Dolech“. Tento projekt byl předložen v roce 2009 Místní akční skupině Český les, o. s. s cílem využití 2. výzvy k předložení žádosti o dotaci v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova. Tato žádost byla kladně vyřízena.

Stavební práce na základě výběrového řízení zahájila v únoru 2010 firma BKV Stavební společnost s. r. o. z Boru. Nejprve byla provedena demontáž mobiliáře, jeho převoz a následná rekonstrukce a sejmuta dlažba s provedením jejího očištění. Byl vyvezen písek se zeminou pod dlažbou, provedeno odvětrání a navezen štěrka a podsyp včetně upěchování. Původní dlažba byla opětovně položena, provedeny sanační omítky do úrovně oken a provedena oprava ostatních omítek. Z vnější strany byla vykopána rýha s odizolováním základu, osazeny meliorační trubky, dešťové vpustě pro okapové svody a kanalizační trubky se zaústěním do zasakovací jímky. Rýha byla vyplněna štěrkem. V rámci projektu byl zřízen přístupový chodník a rozšířen zpevněný vstupní prostor s možností bezbariérového přístupu dovnitř kaple. Dále byl v rámci projektu zřízen altán se stojanem pro kola a orientační tabulí pro cyklisty využívající cyklostezku č. 2207. Kolem návsiho rybníka byly osazeny 4 lavice pro odpočinek občanů a návštěvníků. Po osazení rekonstruovaného mobiliáře (oltáře s novým obrazem, lavic a schodiště) bylo na zdi umístěno 7 panelů, které obsahují textový a fotografický materiál dokumentující historii a současnost osady Doly. Celková hodnota projektu představovala 786 tis. Kč (bez DPH). Po realizaci projektu je objekt kaple využíván jako společenská místnost pro shromáždění občanů, jednání osadního výboru, zázemí pro pořádání různých společenských akcí jako předvánoční posezení, velikonoční setkání, výstava výpěstků zeleniny, ovoce a pod. Stálá expozice historie osady Doly je využívána jak vlastními obyvateli a občany okolních vesnic, tak návštěvníky z řad turistů, cyklistů a Spolkové republiky Německo, především dřívějších obyvatelů a jejich potomků. Textová část je uvedena v češtině i v němčině. Plánované akce v roce 2011 jsou na obecní vývěsce u autobusové zastávky.

Závěrem je možno konstatovat, že díky vstřícnému přístupu vedení Města Bor a aktivní účasti občanů osady Doly máme opravdu pěkně upravenou návěs s nádhernou dominantou.

Karel B l u m a
předseda osadního výboru Doly

Muzeum historie na Doubravce

pondělí až pátek 14 - 19 h, sobota 9 - 12 h, tel.: 720 464 763
E-mail: sedoubravka@seznam.cz

Doubravka je malá ves s patnácti stálými obyvateli v části Českého lesa, stranou od silnice na Bělou nad Radbuzou.

„V Doubravce cesta končí,“ uvádí Milan Vlk, jehož dům tam nese číslo popisné 1. Lidé se tady tedy zastaví, otočí a podívají zpátky, a to i kdyby nechtěli. Milan Vlk se ale stará o to, aby se nazpět podívali rádi, aby je to tady zaujalo a dokonce, aby kvůli tomu i do Doubravky přijeli. A s úspěchem.

„V okolí Doubravky je a vždycky bylo mnoho zajímavých historických památek. I když někdo může kolem starého dřevěného domu nebo kusů opracovaného kamene chodit každý den, a nepovažovat je za nikterak zajímavé. Tam je pozvedne až ten, který křížky, kapličky, mosty či studánky opraví, zrenovuje, někdy jim vrátí i původní účel,“ pokračuje. A když už jejich smysl s dobou pomínul, stává se krajina díky své zachovalé historii zajímavější. Dějiny kolem Doubravky se pokouší Milan Vlk zachytit ve svém malém muzeu v bývalé maštali. Jak už to bývá, exponáty nejprve nacházel na vlastní půdě, později mu je začali donášet také sousedé. „Seznamoval jsem lidi v okolí, že hodlám mít na Doubravce muzeum. Že chci ostatním připomenout, jaké profese lidé dříve vykonávali, jak bydleli, kolik a jakých vesnic v této části Českého lesa dříve existovalo.“

Milan Vlk získal několik desítek fotografií zaniklých obcí, které nyní tvoří podstatnou část jeho muzea. První otevření připravil pro doubravské lidi o letošní velikonoční neděli. „Byl jsem překvapen tak velkou účastí na tak malou Doubravku, i tím že jsem dostal několik dalších exponátů, které mi návštěvníci přinesli. Někteří po prohlédnutí muzea poseděli u připraveného občerstvení v přilehlé části zahrady.“ Milan Vlk muzeum neustále rozšiřuje, upravuje, a těší ho, že láká turisty k prohlídce. Navíc nabízí příjemné posezení, dětský koutek, popovídání nad historickými materiály.

Sylvia Heidlerová

Jak se žije v Mutěnině?

Jak se žije v Mutěnině? Vesnička s dvě stě šedesáti šesti obyvateli, Mutěnin na Domažlicku, překvapí svými investicemi a rozvojem. Na návsi je nový obchod s potravinami s nečekanou šíří sortimentu. Na pultě tu dokonce najdete i tento magazín MAS Český les.

Provozuje ho místostarosta obce Miroslav Fremuth. Ten taky funguje jako hospodský na druhém konci vesnice. Kdo jiný by tedy mohl na úvodní otázku odpovědět lépe? „Letošní rok jsme začali dokončením opravy střechy obecního úřadu,“ začíná vyjmenovávat vše, co má vesnice už za sebou a co ještě před sebou. V současné době mají v Mutěnině přichystán projekt obnovy návsi a zeleně.

„Zatím ale nevíme, zda se do toho pustíme. Čekáme na nějaký vhodný dotační titul,“ upozorňuje Miroslav Fremuth. První změny přesto už vloni proběhly, došlo k pokácení dvou starých, nemocných kaštanů u kostela svatého Bartoloměje.

Další připravovanou stavební akcí je zavedení vodovodu do Starého Kramolína. „Studně vysychají, chalupy tam jsou bez vody,“ vysvětluje nutnou, ale nemalou investici místostarosta. Starý Kramolín s pětadvaceti lidmi je největší spádovou obcí Mutěnina, následuje Erazim s pětici stálých obyvatel, o jednoho méně trvale hlášeného občana pak eviduje Ostrov. V Mutěnině právě začali opravovat bytový dům. Za půl milionu korun ho z dotačního programu Zelená úsporám zateplí. Skutečnou novinkou je ale bezdrátový rozhlas. Díky finanční podpoře Plzeňského kraje tak mohou být Mutěninští zpraveni o všech místních událostech. A co vyhlásí v rozhlasu jako první? „Patrně to bude pozvánka na obecní brigádu. Rozhodli jsme se, že vlastními silami opravíme hřbitovní zeď“. Tak to zkusíme a uvidíme,“ usmívá se podnikavý místostarosta, hostinský i prodáváči Miroslav Fremuth.

Sylvia Heidlerová

Smišený obchod v Mutěnině voní nejen novotou, ale také čistotou.

Odpoledne podle leaderovského gusta

U stánku s Aničkou Váňovou se později vystřídal 400 lidí.

Pokud se obdivujete řemeslnému umu, upřednostňujete místní výrobky, rádi se necháváte inspirovat zpracováním tradičních surovin a bylinek či snad žijete tak trochu ve stylu country a navíc jste z Českého lesa, patrně jste nechyběli na 2. regionálním dni MAS Český les ve Svržně u Hostouně.

Na tamní koňskou farmu se sjela dvacítká vystavovatelů, aby ukázala, co všechno se na českém venkově děje. Že tu pomalu začínají vznikat rodinné podnikatelské tradice, řemesla se nejen obnovují, ale zavádějí se nové techniky, využití domácích surovin je čím dál tím nápaditější. To všechno se odehrávalo za doprovodu hudby a vůně nějakých kulinářských specialit. Celé odpoledne provázela bluegrassová kapela, k ochutnání se nabízely i „echt pravé“ zákusky českoněmeckého pohraničí, například medové pacle. Protože MAS Český les tu zároveň propagoval projekt Oživení tradiční kuchyně na Tachovsku, jehož výstupem je kuchařka s třicetkou původních jídel této oblasti. A co že se tedy v Českém lese vlastně děje? „Přehlídka začala nevidanými módními doplňky z ovčí vlny vyráběné filcováním, pokračovala ručně háčkovánými čepičkami, paličkovanými ozdobami, různě tvarovanou a zdobenou užitkovou i dekorativní keramikou. Nechyběl zahrádkník s květináči předpěstovaných bylinek, zavoněl stánek s aromatickými svíčkami soupeřící se sousední medovinou. Děti obdivovaly ručně vyráběné látkové mazlíčky od drobných sluníček

a panenek, až po příjemné polštářky ve tvaru zvířátek. O kousek dál za sklem pozorovaly práci včelího společenství a zkusily vyrobit ozdobu z včelího vosku,“

podala vyčerpávající výčet informací odcházející návštěvnice. Svoji činnost vedle MAS Český les tu prezentoval také útulek

pro staré a týrané koně z Miřkova. A že se tu daly nakoupit také chodské koláče, perníčky, škvarkové placky, výrobky z koziho mléka a sýra, klobásy, domácí uzenářské výrobky, bio maso a med, to už si snad každý přídá sám. „Vyřídíte paní ředitelce ze Střední školy Bor, že tak dobré perníčky, jako napekli jejich studenti, jsem nikdy nejedla. Nešlo o zdobení, to nakonec zvládnou také. Ale ta chuť a barva. Navíc každý hezky zabalený,“ hodnotila stánek SŠ Bor návštěvnice Jana Špechtnerová ze Kdyně. „Kuchař byl vystrojený, příjemný, vysvětlil recept, byli jsme moc spokojení.“ Přesvědčit se o tom, že venkov se nemusí vozit do města, že když je dobrá propagace a program, trefí lidé i zapadlé vesničky v pohraničí, přijeli i bavorští partneři. „Příště tu postavíme své vlastní stánky,“ sliboval dokonce Josef Beissel, starosta Waldthurnu. Regionální den MAS Český les se konal už podruhé, možná vzniká každoroční pravidlo. „Pořadatelé by o to samozřejmě stáli, vystavovatelé určitě také. Nejvíce to ale záleží na tom, zda o podobná odpoledne bude zájem i u návštěvníků. Já tu dnes byla, a odnášela jsem si z něj spoustu zajímavých poznatků. Ale o tom už se musí přesvědčit každý sám,“ uzavřela květnovou sobotu jedna z organizátorek Anička Váňová z Horšovského Týna.

Sylvia Heidlerová

Návštěva u partnerů v Bavorsku

Dlouholetým zahraničním partnerem MAS Český les je bavorská LAG z Tirschenreuthu. Dne 21. ledna 2011 vyrazili pracovníci MAS Český les na další dlouho plánovanou pracovní návštěvu ke svému zahraničnímu partnerovi z LAG Tirschenreuth. Během návštěvy pracovníků MAS Český les v Tirschenreuthu jsme projednali přípravu našich společných projektů a uskutečnili dvě exkurze, ke známým podnikatelům s dlouhou tradicí ve městech Erbendorf a Friedenfels.

S našimi partnery zastoupenými Piou Stevens a Florianem Preisingerem jsme se setkali v malém městečku Erbendorf, které se nachází v okrese Tirschenreuth. Přivítání se s pracovníky místní LAG bylo velice přátelské, ostatně jako vždy. V Erbendorfu jsme zahájili naši návštěvu u partnerské LAG návštěvou pálenice Schraml. V pálenici nás přivítal majitel firmy pan Schraml. Pálenice Schraml je rodinným podnikem s dlouhou tradicí. „Podnik založil náš předek Johann Baptist Schraml, který se zúčastnil tažení Napoleona do Ruska v roce 1812. Bavorský král poskytl Napoleonovi k vojenskému tažení kavalerii o síle 30 000 mužů. Ruské tažení Napoleona skončilo velkým neúspěchem a napoleonská armáda utrpěla ohromné ztráty. Z 30 000 bavorských vojáků se jich vrátilo jen 3 000. Můj předek Johann Baptist Schraml byl právě jedním z těch šťastlivců, kteří tažení do Ruska přežili. Po válečném tažení bylo propůjčeno Johannu Schramlovi, jako vojenskému vysloužilci, od bavorského krále právo vyrábět pálenku z ovoce a obilovin. Od té doby naše rodina vyrábí pálenku,“ vykládá se zaujetím o rodinné historii pan Schraml. Je to až neuvěřitelné, že se rodinná tradice udrží tak dlouho.

A rozhodně to neznamená, že by rodina Schraml vyráběla pálenku jen někdy. Právo, které bylo rodině propůjčeno má svá jasná kritéria, která musela rodina dodržovat. Pokud by například rodina během pěti po sobě následujících let nevyprodukovala žádný výrobek pálenice, o zapůjčené právo by přišla a veškerá dlouhá rodinná tradice by skončila. Právo se totiž nedá získat zpět. Prostě zanikne.

Historickou atmosféru rodinného podniku umocňuje dům, ve kterém nyní firma na výrobu pálenky sídlí. Jedná se o budovu, která během své historie sloužila hlavně duchovním. V budově dnešní palírny sídlilo v minulosti proboštvství a také mniši z nedalekého kláštera. Předkové pana Schramla zakoupili tento dům v 90. letech 19. století a od té doby v něm provozují svoji podnikatelskou činnost. Historická část domu nebyla od 19. století příliš pozměněna. Vše zůstalo původní a má svoji neopakovatelnou atmosféru. V historické části domu je vybudována společenská místnost s malým obchodem, ve kterém si můžete zakoupit zde vyráběné produkty. Celý dům je prosycen příjemnou vůní zde zpracovávaného ovoce.

Předkové pana Schramla svůj podnik během posledních dvou set let neustále modernizovali a snažili se, aby obstáli ve velké konkurenci ostatních výrobců. Dnes patří pálenice Schraml v Erbendorfu k jedněm z nejproslulejších v Bavorsku.

Výroba pálenice je založena na nejmodernějších postupech a technologiích. Ty nejkvalitnější pálenky jsou připravovány ze starých rodinných receptů, které si rodina pečlivě střeží. Tyto recepty rodina považuje za své největší dědictví a nikomu je ani náznakem neprozradí. V současné době udržují rodinnou tradici dva členové rodiny, kteří zaměstnávají dalších deset zaměstnanců.

Po podrobné prohlídce palírny a příjemném rozhovoru s panem Schramlem jsme zamířili do zámeckého pivovaru v obci Friedenfels. Friedenfels je malé městečko, které má kolem 1 300 obyvatel. Zámecký pivovar, který jsme navštívili patří k těm větším. Pivovar je součástí podniků, které vlastní místní hrabě. Statky, které zdejší šlechtic vlastní jsou jistým způsobem soběstačné. Na obdělávaných pozemcích pěstuje pro vlastní potřebu a pro potřeby svého obchodu ovoce a zeleninu, vlastní rozsáhlé lesy, ze kterých získává vlastní dřevo. Z odpadních produktů, které vznikají při zpracování dřeva, je vyráběna dřevní štěpka, která se spaluje a vzniklé teplo se používá k vytápění některých objektů ve městě. Teplo z dřevní štěpky využívá samozřejmě i pivovar, který je tak energeticky hodně soběstačný.

Před zámeckým pivovarem ve Friedenfels nás přivítal zaměstnanec pivovaru, který nás celým komplexem provedl. „Pivo v našem pivovaru vaříme již 120 let. Dáváme přednost našim surovinám, které dávají pivu nezaměnitelný charakter. Velice důležitá je pro výrobu piva naše kvalitní voda, kvasnice, chmel a obilí, které pochází od zemědělců z místního regionu,“ vypráví se zaujetím náš průvodce a zve nás do první místnosti. „Zde si můžete prohlédnout varnu, kde se vaří pivo. Vše se dnes dělá automaticky za pomoci počítače. Sládek se dnes v této místnosti nezdržuje celý den, ale jen v době, kdy se počítač programuje. Potom už je vše automatické,“ pokračuje v zajímavé prohlídce a popisu výroby piva průvodce. Postupně procházíme prostory pivovaru, kde se pivo chladí a skladuje. Náš průvodce nám vypráví o přísných hygienických normách a o nakládání s odpadem, který vzniká při výrobě piva. Prohlížíme si filtrační zařízení, které zbavuje pivo posledních nečistot, hlavně zbytků kvasnic a pomalu směřujeme ke stáčírně. Zde se nestáčí do lahví a sudů pouze pivo, ale i limonáda, kterou si zde sami připravují ze zakoupených koncentrátů. Jako poslední místo naší prohlídky jsme si prohlédli prostory, kde se připravují k plnění sudů od piva.

Po velice poutavé prohlídce pivovaru jsme zamířili s našimi partnery Piou Stevens a Florianem Preisingerem do zámecké restaurace, kde jsme po obědě samozřejmě ochutnali pivo ze zámeckého pivovaru. Bylo výborné!

Po obědě jsme s našimi partnery z LAG Tirschenreuth projednali projekty, které společně realizujeme. Naše diskuze se týkala hlavně projektů z Cíle 3, kde právě realizujeme projekty 50 + 50 turistických cílů, Geocaching pro podporu cestovního ruchu a Oživení tradiční regionální kuchyně na Tachovsku. S naším zahraničním partnerem rovněž realizujeme projekt spolupráce Řemeslo má zlaté dno. Po prodiskutování všech projektů a ujasnění všech termínů jsme pozvali naše partnery z LAG Tirschenreuth do Česka. Naši nabídku velice rádi přijali a předběžně jsme se domluvili na zářijovém termínu jejich návštěvy. Již nyní se těšíme na naše další setkání. Josef Hais

Brněnský Regiontour stmeluje venkov už dvacet let

Obsluha našeho stánku propagovala MAS Český les, jak nejlépe uměla.

Dvacátý ročník veletrhu cestovního ruchu REGIONTOUR se prakticky v ničem výrazně nelišil od ročníků předešlých. Provedl návštěvníky po krásných místech a turistických zajímavostech České republiky i Slovenska. Po dvou desetiletích cílené propagace je naprostá většina turistických cílů podrobně popsána a zmapována v materiálech, které se nabízejí na každém stánku. Navíc návštěvníci mohli okusit autentickou atmosféru s typickým folklórem, kuchyní či řemeslnou tradicí.

O změnu se postaralo tedy alespoň Kdyňsko, které se tentokrát rozhodlo podpořit hned dvě stanoviště. Kromě obvyklého pultu v pivovarské expozici Plzeňského kraje se připojilo k výstavní ploše pod patronátem Jana Sladkého Koziny, kde Svazek obcí Domažlicko představoval rozhledny ve spojení s cyklistikou.

„V regionu máme staré i zbrusu nové rozhledny, tak jsme nabídli tento fenomén. Igor Šlechta udělal makety rozhleden, zaujaly plastičností, bylo to něco jiného,“ vypráví bělský starosta Libor Pícka, předseda Svazku obcí Domažlicko, který byl organizátorem regionální expozice.

Návštěvníci brněnského výstaviště se mohli seznámit s domažlickou věží, rozhlednami na Rýzmberku, Čerchově, Velkým zvonem, novou rozhlednou v Horšovském Týně na Šibeničním vrchu, ale i z bavorskými stavbami – rozhlednou Böhmerwaldturm z vrchu Ebene na bavorské straně hranice, nedaleko Malého zvonu.

Nadhled, který poskytovaly vyhlídkové věže, se tu mísil s „přízemní“ selskou hospodou. Ze stánku Domažlicka tak voněly nejen koláče, ale i jitrnice, tlačenka a uzené o trochu víc než regionální speciality od vedle. A taky to tu tak po Chodsku hučelo, protože sousedskou pohostinnost ztělesňoval bělský starosta Libor Pícka, který vypadal, že snad má to pověstné „přidte pobejt“ napsané na čele. Ve stychu ho ovšem nenechal šprýmař Martin Volf s jadrnými scénkami z kadeřnického salonu, kde elektrinu pro kulmu museli návštěvníci „vyrábět“ pomocí šlapání na bicyklu.

Dominanta Plzeňského kraje - sud - rovněž slavila úspěchy, dlužno říci už poněkolkáté. Je to určitě dřina držet krok vedle slavných vinařských oblastí, ale přesto - povedlo se. Profesionální přístup, nápad, vzhled i obsluha. Pilsner Urquell se prostě nedalo nic vytknout.

Návštěvníci expozice si vedle propagačních materiálů odnesli i malé překvapení. Pro tuto příležitost byly vyrobeny speciální hrací minikarty. Rozdávaly se i brožurky s názvem Pivník aneb Pivní jízda Plzeňským krajem, která popisuje produkci pivovarů v našem regionu.

„Z pohledu vystavovatele mohu hodnotit první dva dny veletrhu, určené odborné veřejnosti, návštěvností velmi slabé. Návštěvníků bylo poskrovnu, a to nemluvíme o skutečných zájemcích o naši expozici. Je dost možné, že svůj podíl na tom neslo i umístění stánku v rohu haly, zcela na kraji. Tudíž jsme veškeré naše očekávání směřovali na třetí výstavní den, sobotu, který je zpřístupněn široké veřejnosti. Opravdu v tento den návštěvnost patřičně vzrostla, a kolem našeho stanoviště od rána proudily davy návštěvníků a potenciálních

hostů našeho regionu. Bohužel veškeré dotazy, které byly ze strany zájemců na naši destinaci směřovány, se týkaly kalendářků, pohledů, propisovacích tužek a puzzlů. Tázající prakticky ani nevěděli, u kterého stánku se nacházejí,“ komentovala svůj pobyt na výstavišti Marie Kobesová z kdyňského infocentra.

„Všechny stánky byly plné nejrůznějších propagačních materiálů, mnohé z nich byly originální a odlišné od tisíců dalších. Způsob propagace měl podle mě jednoho společného jmenovatele, a sice návrat k historii daného regionu a návaznost na ni. Celá řada regionů měla rozčleněné naučné stezky dle cílových skupin a pojmenované právě po některé z historických osobností působících v daném regionu,“ doplňuje její kolegyně.

„Myslím, že veletrh může být přínosem pro lidi podnikající nějakým způsobem v cestovním ruchu, jelikož se zde naskytuje opravdu dokonalá příležitost. Přátelská atmosféra, příjemná hudba, regionální potraviny a nápoje, podporují navázání nových kontaktů, prohloubení stávajících a domluvení spolupráce. Ale pro vystavovatele, který nemá nabídnout nic jiného než prospekty lokality, kterou zastupuje, je lepší, když si své prospekty nechá pro vlastní potřeby v domácím prostředí. Tam je cíleně vyhledávají návštěvníci, kteří přicházejí pro radu a typy na trávení příjemné dovolené. Kde si každý návštěvník vezme jen to, co opravdu užije a o co má zájem,“ zamýšlí se dále Marie Kobesová.

Jak vidno, reakce vystavovatelů nezaprou, že Regiontour se jako úspěšný veletrh cestovního ruchu musí mírně posunout. Vyhledávaná expozice by měla mít jednotnou, přitažlivou myšlenku, nápad, zážitek, který upoutá a odláká turisty u jiných stánků, v tomto případě lokalit. Pokud podotkneme, že téma by mělo být navíc unikátní, není jednoduché tento požadavek splnit.

Rozdávejme doma regionální propagační materiály a do Brna se vydejme s jedinečným nápadem. Zkuste ho vymyslet s námi.

Sylva Heidlerová

Ve stánku Českého lesa opět pokrtili nástěnný kalendář Domažlicka, letos, v duchu expozice, tedy plný rozhleden. Zástupcům krajského úřadu ho za Svazek Domažlicko představuje předseda Libor Pícka (zprava) s Hankou Valachovičovou (zleva), místostarostkou Holýšova.

Cestou na Regiontour jsme se stavili v MAS Živé pomezí Krumlovsko – Jevišovicko

Již tradičně se v lednu koná na brněnském výstavišti veletrh cestovního ruchu Regiontour. Letos připadl termín výstavy na dny od 13. do 16. ledna společnost AgAkcent s. r. o. připravila menší zájezd pro několik starostů z Domažlicka a Klatovska, kterého se zúčastnili rovněž pracovníci MAS Český les. Zájezd na Regiontour jsme spojili s exkurzí v MAS Živé pomezí Krumlovsko – Jevišovicko.

Exkurzi a návštěvu Regionturu jsme naplánovali na 12. a 13. ledna 2010. Ve středu v časných ranních hodinách naše malá skupina vyrazila směr Morava. Cílem dlouhé a náročné cesty byl Moravský Krumlov. Právě v Moravském Krumlově má své sídlo MAS Živé pomezí Krumlovsko – Jevišovicko. Co se vám vybaví, pokud se řekne Moravský Krumlov? Možná, že někomu spoustu věcí, ale nám všem účastníkům exkurze se vybavilo monumentální dílo Alfonse Muchy Slovanská epopej, která je právě na zdejších zámku vystavena. K naší lítosti byla bohužel v této době Muchova Slovanská epopej veřejnosti nepřístupná. Škoda, říkali jsme si.

Po několika hodinách strávených v mikrobusu jsme dojeli do Moravského Krumlova, kde nás v sídle MAS Živé pomezí uvítala paní Jitka Schneiderová, která pracuje v MAS jako manažerka. Provedla nás novými kanceláři Místní akční skupiny a pozvala na občerstvení do nedalekého sportovního víceúčelového zařízení. „Území Místní akční skupiny je vymezeno 49 obcemi Znojemska o celkové rozloze 45 307 hektarů. Na území naší MAS žije asi celkem 23 tisíc obyvatel,“ představuje během občerstvení MAS Živé pomezí manažerka Jitka Schneiderová a dále pokračuje v charakteristice území: „Nacházíme se podél jihovýchodní hranice Jihomoravského kraje a kraje Vysočina. Největším centrem je Moravský Krumlov s 6 000 obyvateli, které se nachází v severní části území MAS.“ Během krátkého občerstvení jsme se dověděli vše podstatné o zdejších kraji a o problémech, které řeší zdejší obyvatelé.

MAS Živé pomezí je sice od Českého lesa vzdálené, ale problémy zde lidé řeší stejně nebo alespoň obdobně.

Po představení zdejšího regionu a po diskuzi s paní Jitkou Schneiderovou o jejích projektech a úspěších jsme měli naplánované exkurze po úspěšných projektech na území MAS. Jako první nás čekala exkurze do muzea ve Vedrovicích a následně jsme se přesunuli do obce Přeskače, kde bylo nedávno objeveno a zpřístupněno podzemí obce.

Nejdříve jsme zamířili do Vedrovic. Nachází nedaleko Moravského Krumlova asi 40 km od Brna. Zdejší muzeum bylo vybudováno za značného příspěvu evropských dotací. Prostory muzea jsou využívány jako výstavní expozice muzea, knihovna s volným přístupem k internetu a informační centrum. V podkroví muzea byl zřízen velký přednáškový sál, který je využíván při různých seminářích a jednáních. Součástí muzea je také nově zrekonstruovaný dvůr a stodola, která slouží hlavně k akcím pořádaným v létě a cyklistům, kteří zde mohou v letních měsících nalézt příjemné zázemí.

Muzeem nás provedla zaměstnankyně Hana Ivanovičová. „Území, na kterém se právě nacházíme, je velice bohaté na archeologické nálezy. V minulosti panovaly v této oblasti velmi příznivé podmínky pro život lidí, kteří se zde usazovali a začínali zde vytvářet první zemědělská sídliště. Nejznámější archeologická naleziště jsou ve Vedrovicích právě z období neolitu, to je období, kdy se z člověka lovec a sběrače stává zemědělec,“ líčí nám zajímavou historii lokality Hana Ivanovičová. Během jejího erudovaného výkladu jsme si postupně prohlédli expozici muzea, která se nacházela ve třech místnostech. V první místnosti jsme se seznámili s historií regionu a s keramikou, která byla v této lokalitě nalezena. Druhá místnost byla asi nejzajímavější. Zde jsme si prohlédli několik kosterních pozůstatků, které demonstrovaly způsob pohřbívání. Poslední místnost byla věnována těžbě rohovce, tedy nerostu podobného pazourku. Tento nerost se zde těžil v nedalekém Krumlovském lese a kolem jeho těžby se zatím vyskytuje spousta nejasností. Dochování známek právě té těžby je v archeologii velikou raritou a zajímavostí. Po prohlídce muzejních prostor objektu jsme se vydali do obce Přeskače.

Přeskače se proslavily nově objeveným a zpřístupněným podzemím.

„Přeskačské podzemí jsme objevili náhodou při budování splaškové kanalizace v roce 2004,“ seznamuje nás s okolnostmi objevení podzemí starosta obce Emil Otoupal. „Podzemí bylo ve velice dobrém stavu a jeho chodby, které jsou vytesány do hadcového horninového podkladu, jsou velice zajímavé a svým způsobem unikátní. Proto se zastupitelstvo obce rozhodlo podzemí zachovat a zpřístupnit ho veřejnosti,“ pokračuje ve svém výkladu starosta. Na zpřístupnění podzemí se podílela MAS Živé pomezí, která poskytla obci dotaci z Programu rozvoje venkova. U vstupu do podzemí byl vybudován vstupní objekt s malým muzeem, kterým se vchází do samotných prostor podze-

mí. Někteří z nás měli ze stísněných prostor podzemí obavy, ale tyto obavy se rázem rozplynuly, když jsme v perfektně osvětlených prostorech mohli obdivovat žíly křemene a krásné barevné žíly vytvořené maskem. Exkurzi v obci Přeskače jsme zakončili v místním hřbitovním kostele, kde jsme si prohlédli jeho zajímavý mobiliář.

Po odjezdu z Přeskače jsme zamířili do vinařského penzionu Bobule v obci Višňové, kde jsme strávili noc.

Penzion je součástí areálu Adámkova vinařství, kterým nás jeho majitel provedl. Penzion Bobule je pojmenován po stejnojmenném filmu Bobule. Pan majitel nám říkal, že se ve zdejších prostorách sepsal scénář k tomuto snímku. Ale ať už je to pravda nebo ne, tento dobře marketingově provedený tah splnil svůj účel a láká do místního penzionu stále nové hosty, kteří odjíždějí nadmíru spokojeni. Někdy stačí mít jen dobrý nápad.

Další den ráno jsme vyrazili směr Brno, kde právě začínal veletrh cestovního ruchu Regiontour. Právě zde jsme strávili skoro celý den návštěvou různých výstavních stánků z celého Česka a některých zahraničních destinací. Osobně mě nejvíce zaujal výstavní stánek Plzeňského kraje, který měl podobu pivního sudu. Co můžeme také čekat od regionu, jehož centrum je hlavním městem piva. Působivý stánek pravidelně oživovalo vystoupení umělců, kteří využívali pivních sudů jako hudebních nástrojů. V okolí stánku Plzeňského kraje se prezentovaly různé mikroregiony a města kraje. Právě zde měla svůj stánek i Místní akční skupina Český les, která na Regionturu prezentuje svůj region pravidelně. „Strašně se těším na Regiontour, na tu skvělou atmosféru a známé lidi, které jsem už rok neviděla,“ komentovala své působení na Regionturu členka MAS Český les Anna Váňová, která zastupuje MAS Český les na této akci pravidelně. Na našem stánku jste mohli získat informace o oblasti Českého lesa, zpravodaj

Českého lesa, který vydává naše MAS, plánovací kalendáře a samozřejmě naše pexeso, za pomoci kterého se můžete zdokonalit v místopise Českého lesa. Velice mile mě překvapilo, když jsem hned u vchodu potkal návštěvníky s naším pexesem v ruce. Osobně musím uznat, že se nám letos stánek opravdu povedl.

Po důkladném prohlédnutí našeho stánku a příjemném rozhovoru s Annou Váňovou jsme pokračovali v prohlídce veletrhu. Postupně jsme si prohlédli stánky vystavovatelů a hledali témata, která nás zajímala. Někomu zajímala cykloturistika, někomu hipoturistika a někomu kulturní památky. Zajímavá byla prezentace jednotlivých památek, jejichž návštěvou člověk získával různá razítka nebo body a za nasbírané body mohl například získat vstupenky na další akce a turistické cíle zdarma. Je určitě příjemné zjistit, že se jednotlivé zajímavé turistické cíle v regionu snaží spolupracovat a vyjít svým návštěvníkům vstříc.

Velkou část výstavní plochy zaujímaly stánky drobných tradičních řemesel ze všech koutů republiky.

Mohli jste si vyzkoušet pletení košíků, pozorovat malování kraslic nebo obdivovat zručnost řezbáře. Tato část výstavy byla pro pracovníky

MAS Český les velice zajímavá, protože v současné době MAS Český les realizuje vzdělávací projekt Řemeslo má zlaté dno a právě v této části expozice jsme hledali možnou inspiraci.

Kromě českých vystavovatelů se na veletrhu prezentovali vystavovatelé z různých částí světa a Evropy. Nejpracovnější systém propagace a největší zastoupení ze zahraničních oblastí mělo Slovensko.

Je stále u českých turistů oblíbenou a dostupnou turistickou destinací. Slovinci jsou si toho vědomi a nic neponechali náhodě. Zájemce mohl získat informace, které by mu pomohly naplánovat příjemnou dovolenou v Tatrách nebo v termálních lázních na Slovensku.

Na Regiontoure měla svůj výstavní stánek i MAS Živé pomezí, u které jsme byli na exkurzi předchozího dne.

S jejími pracovníky jsme se domluvili, že v dohledném termínu uspořádáme pro MAS Živé pomezí exkurzi k nám do Českého lesa.

Návštěva stánku byla příjemnou tečkou za dnem stráveným na brněnském výstavišti. Pokud nevíte, kam vyrazit na dovolenou, tak určitě navštivte veletrh Regiontour v Brně. Zde si určitě vyberete.

Josef Hais

Z přeskačského podzemí (foto str. 10) jsme zamířili do sklepi vinnarského penzionu Bobule.

Oživujeme tradiční regionální kuchyni na Tachovsku

Projekt MAS Český les, o. s. nazvaný Oživení tradiční regionální kuchyně na Tachovsku je spolufinancován z Dispozičních fondů Euroregionu, Cíl 3 Česká republika – Svobodný stát Bavorsko 2007 – 2013. Bavorským partnerem projektu je partnerská MAS InitiAKTIVKreiss Tirschenreuth e. V. Cílem projektu je vydání 30-ti česko - německých receptů tradičních regionálních pokrmů z území Tachovska. Recepty jsou vydány jednotlivě na papírových kartičkách ve formátu 100 x 210 mm. Každý recept je uveden v české a německé verzi vč. barevné fotografie pokrmu a informace o autorovi a původu jídla. Recepty jsou kategorizovány na polévky, hlavní jídla, bezmasá jídla, pokrmy z medu a sladká jídla.

Aby se veřejnost co nejrychleji seznámila s recepty jsou prezentovány na kulturních a společenských akcích. Celkem jsou v projektu naplánovány čtyři prezentace této malé kuchařky s ochutnávkami. Protože není jednoduché splnit hygienické podmínky, byla zvolena na prvních prezentacích nejjednodušší varianta – ochutnávka pečiva.

První veřejná prezentace na pouti sv. Jana a Pavla v Halži se setkala se velkým zájmem. MAS nabídla návštěvníkům informace nejen o tomto projektu, ale i dalších záměrech. Lidé se zajímali o činnost MAS všeobecně. Byli překvapeni, jak velké projekty se díky práci MAS realizovaly. Nejméně 60 zájemců včetně mladých lidí s dětmi také ochutnalo staročeské pečivo se zajímavým názvem medové pacle, které upekli žáci Střední školy Bor. Zvláště dětem toto trvanlivé pečivo velmi chutnalo. Návštěvníky pouti potěšilo, že si mohli také koupit hezky zdobené perníkové květiny, které také upekli žáci Střední školy. Děti byly nadšeny z obrázkového pexesa s památkami na

Prezentace projektů MAS Český les na pouti v Halži.

území MAS Český les. Nemohli jsem uspokojit všechny zájemce. Pěkná byla ale i pohádkaová pexesa Plzeňského kraje.

Ve vedlejším stánku prezentovala MAS svůj další projekt – Řemeslo má zlaté dno. Také tam se našla řada zvědavců, kteří se ptali, co vlastně projekt znamená. Především ženy si braly letáky s programem kurzů ve dvou budovaných centrech řemesel – Halže, Dražnov. I po skončení realizace vlastního projektu se budou v těchto střediscích nadále učit různá řemesla: keramika, pletení proutí, malování na hedvábí atd. Pro konkrétnější představu zájemců se na prezentaci podílel keramik Zdeněk Slávik z Újezda pod Přimdou, který bude také lektorovat kurzy keramiky. Návštěvníkům pouti přišla v chladnějším počasí k chuti regionální „medovina z podhradí“ stejnojmenné firmy z Přimdy. Svoje domácí výrobky z kravského a kozího mléka nabízela s úspěchem farma Míla z obce Černá řeka u Domažlic.

Jízdy na jejich poníkovi a oslíkovi pro děti byly neustále středem zájmu malých návštěvníků

Česko – německá pout' ve Starém Sedle, kde se uskutečnila druhá plánovaná prezentace projektu, nebyla tak početně navštívena. Přesto i tam se zájmem vyslechlo informaci o projektu a MAS asi 20 občanů. Také zde se nabízely medové pacle. Chutnaly všem. O perníkové kyticky v konkurenci neobvyklých medových paclí byl jen malý zájem.

Studenti gymnázia Matěj a Tereza z Boru, kteří tento stánek obsluhovali, byli překvapeni, kolik dotazů ke kuchařce a na činnost MAS museli zodpovědět. Byli ale dobře připraveni a nezaváhali, jak nám potvrdila starostka Starého Sedla Jana Svobodová. Informace o možnosti získat produkt tohoto projektu, soubor 30 kartiček s recepty, mimo prezentační akce, najdete na www.masceskyles.jz.cz.

Božena Podlipská

Kjufleta, kombouce, čuftý ...

Ochutnávky tradičních jídel Tachovska se zúčastnila i Jitka Kurcová (vpravo).

MAS Český les spolu s tzv. Komisí žen dokončuje v těchto dnech projekt s názvem „Oživení regionální kuchyně na Tachovsku“, jehož výstupem bude kuchařka sestavená ze sebraných receptů.

Kuchařské knihy mají mezi čtenáři – kuchaři – kulináři řadu příznivců, a tak se dlouhodobě umísťují na předních příčkách v prodeji. Letos uběhne 420 let od vydání první kuchařské knihy na našem území, kterou v roce 1591 sepsal alchymista a dobrodruh Bavor Rodovský z Hustavař. A i naše nejznámější kuchařka Magdalena Dobromila Rettigová slaví svoje výročí. V roce 1826 vyšla poprvé tiskem její česky psaná „Domácí kuchařka aneb Pojednání o masitých a postních pokrmech pro dcerky české a moravské“. Rettigová mimo jiné vypracovala českou kuchyňskou terminologii – názvy jednotlivých požívatín, náčiní a technologických postupů. A snad všechny (možná všichni) máme doma nejoblíbenější českou knihařskou knihu vůbec, tzv. Sandtnerku. „Kniha rozpočtů a kuchařských receptů“ od Marie Janků - Sandtnerové byla poprvé vydaná v roce 1924 a v roce 1990 se dočkala již 70. vydání.

Ale zpět k „Tachovské kuchařce“. K vytýčenému úkolu přistoupily tachovské ženy opravdu zodpovědně. Systematicky sbírat a shromažďovat regionální recepty přímo v terénu je velmi záslužnou prací, nejen pro nás, ale i pro další generace. Navíc mě velmi překvapilo, že všechny recepty jsou předem vyzkoušené. To mohu sama potvrdit, neboť jsem měla možnost dvakrát zasednout v „porotě ochutnávačů“. V ní nechyběly samozřejmě zkušené kuchařky, ale zastoupení v ní našli i muži. Účast v porotě jsem přijala s povděkem - ráda vařím, přiznám se, i velmi ráda jím, jako etnografa mě projekt zaujal i z profesního hlediska. Navíc i příležitost poznat jiné prostředí a seznámit se s novými lidmi z jiných oborů... Azyl nám poskytla Střední škola v Boru, kde učni oboru kuchař – číšník připravovali po tři dubnové úterky jednotlivé chody pod vedením Aloise Vávry. Ten jako profesionální kuchař přispěl cennými připomínkami a radami. Jídla jsme hodnotili

postupně, v pořadí polévky, hlavní jídla masitá a sladká, moučníky. Pochutnali jsme si velice, naše hodnocení jídel bylo objektivní, nahlas vyřčené i zaznamenané. Lišili jsme se pouze v detailech – v množství přidané soli, koření, cukru... Ale i zde platí, co člověk, to jiná chuť. Pokrmů, které neprošly přes naše chuťové buňky, bylo minimum. Recepty na ně v kuchařce nenajdete.

Kuchařka se opírá o tradiční recepty několika národností. Při sčítání v roce 1921 žilo na Tachovsku z celkového počtu 24 896 přítomných lidí celkem 24 385 lidí německé národnosti, což je 98 %. Pro zajímavost – na sousedním Domažlicku byla německá národnost

zastoupena podílem 19,5 %. Po roce 1945 se národnostní poměry na Tachovsku výrazně změnily. Původní obyvatelstvo německé národnosti bylo po válce z valné většiny odsunuto. Zůstalo jen pár jedinců žijících ve smíšených manželstvích. V rámci následného dosídlování pohraničí přicházeli na Tachovsko v několika vlnách reemigranti z Rumunska a Ukrajiny, především se jednalo o volyňské Čechy a rumunské Slováky, dále čeští osídlenci z vnitrozemí na tzv. umístěnky – Domažlicka, Kdyňska, Staňkovska, Klatovska, Plzeňska a z jižních Čech. Z nich mnozí museli pohraničí v roce 1938 opustit a vrátili se zpátky jako železničáři, příslušníci bezpečnostních sborů, četníci, finančníci, zaměstnanci pošt a učitelé. Většina novousedlíků se zde usadila natrvalo a našla zde nový domov. S tím „starým“ je mimo jiné spojovala i tradiční kuchyně, dodnes udržovaná v rodinách ve druhé a třetí generaci. V „Tachovské kuchařce“ tak najdeme vedle kuchyně rumunské, slovenské a české i tradiční jídla původních obyvatel.

Regionální kuchařka v podobě jednotlivých kartiček (s možností pokračování) s přesným označením receptu vyjde v září, ale již v květnu proběhly veřejné ochutnávky. První z nich si v sobotu 14. května ve Svržně v rámci Regionálního dne MAS Český les. Přijďte a ochutnejte. A pokud zatoužíte sami vyzkoušet recepty z nové kuchařky, přeji Vám pevnou ruku při solení i kořenění a dobrou chuť.

Jitka Kurcová,

Muzeum Chodsko v Domažlicích

Spolupráce s chráněnou oblastí

V sídle CHKO Slavkovský les se sešli zleva Ivana Jagriková za MAS Sokolovsko, vedoucí CHKO Český les a Slavkovský les Jindřich Horáček a Sylva Heidlerová, MAS Český les.

V sídle Správy CHKO Slavkovský les, v Mariánských Lázních, se jednalo o společné propagaci se sousední CHKO Český les, o spolupráci s partnerskými místními akčními skupinami Sokolovsko a Český les, a lepší koordinaci rozvoje chráněných oblastí.

Obě chráněné krajinné oblasti v současné době řídí stejný vedoucí, Jindřich Horáček, který se do činnosti místních akčních skupin zapojuje už od dob jejich vzniku. Společným zájmem je lepší informovanost o vzájemném získávání dotací pro rozvoj území, jeho společná propagace a koncepce rozmístování informačních panelů. Touto činností se totiž všichni účastníci nezávisle na sobě zabývají a leckdy působí rozptýleně. Konkrétním výstupem je spolupráce na aktualizaci propagačního materiálu Pojďte s námi do přírody. Jedná se o cyklus přírodovědných akcí na dotčeném území pro rok 2012. Praktická brožurka celou oblast logicky spojuje. (sh)

Vyrazíte do Poběžovic? Navštivte židovský hřbitov!

Jaro je v plném proudu a práce na židovském hřbitově v Poběžovicích se rozjíždí na plné obrátky. Je třeba posekat trávu, zničit plevel, začít s další etapou rekonstrukce tak, aby tato památka byla stále příjemným místem na procházku či výlet.

Židovský hřbitov v Poběžovicích je od roku 2007 zpřístupněn veřejnosti, přestože jeho rekonstrukce stále pokračuje. Obnova hřbitova začala již 27. srpna 2006 a do roku 2007 byla opravena a zkulturnována spodní část. V roce 2009 rekonstrukce postoupila do horní části, kde bylo pod porostem břečťanu nalezeno velké množství náhrobních kamenů, které po postavení dotváří zvláštní krásu hřbitova. Původní vstupní branka byla osazena novými vratky a zrestaurovaným vstupním portálem.

Turisté na tomto obrovském židovském hřbitově najdou kolem 200 náhrobních kamenů různé velikosti a různého stáří. Největším klenotem je náhrobek v horní části hřbitova, jehož stáří se datuje do roku 1634, což z něj činí nejstarší židovský náhrobní kámen Domažlicka a jeden z nejstarších náhrobků v Plzeňském kraji.

Pro výlet v letošním roce doporučujeme pevnou obuv a dlouhé kalhoty. Na podzim 2010 byla rozorána přístupová cesta, proto se turisté na židovský hřbitov dostanou do žní přes oseté pole. Naštěstí je to jen obilí a ne

řepka, která by učinila hřbitov nepřístupným. Věříme, že cesta bude opět obnovena, aby na hřbitov měli pohodlný přístup jak pěší tak i cyklisté.

Turisty, kteří se proderou obilím, hřbitov odmění tajemnou atmosférou a krásným výhledem do okolí. Za trochu námahy to jistě stojí...

Anna Váňová, OS Abraham

Pasport památek v Českém lese

Už několik měsíců se schází pracovní skupina k projektu zmapování památek v Českém lese.

Občanské sdružení Koráb ve spolupráci s firmou AgAkcent zajišťuje zmapování nemovitých památek, jako jsou například kostely, fary, kaple, tvrze, památné domy, a drobných památek, zejména křížů, památníků, kapliček, pomníků, soch, smírčích křížů, památných stromů, apod. **V rámci projektu dojde k vyhledání památek, zaměření GPS souřadnic, vytvoření fotodokumentace a zejména ke zjištění jejich technického stavu a dalších dostupných informací.**

V minulosti už proběhlo pár projektů na mapování památek, avšak v projektu Pasport památek se veškeré informace využijí pro vytvoření soupisu památek neboli tzv. pasportu, který bude podkladem pro další činnosti zaměřené na ochranu kulturního dědictví. Takto zpracované doklady využijí hlavně obce, které tak získají podklady pro publikační a propagační činnost, zpracovávání kronik, tvorbu informačních map a tabulí či navrhování tematicky zaměřených tras. Podklady budou moci

samozřejmě využít i informační centra, zájemci o historii či o cestovní ruch.

Navíc vzniknou webové stránky, kde bude možné jednotlivé památky a informace o nich vyhledat. Databáze památek se zpracuje také v aplikaci Access s možnými výstupy do GISU, to znamená, že ji bude možné propojit s informačními systémy veřejné správy. Díky tomu půjde skládat například podklady pro turistické a tematické mapy využitelné k vytváření informačních tabulí či různých tematických publikací a průvodců. Projekty pasportů památek ať již v Českém lese, či kdekoli jinde, vytvoří podklady pro zpracování různých studií a strategií obnovy a využití památek. A hlavně přispějí k zachování a záchraně tradičního kulturního dědictví na venkově, které by s velkou pravděpodobností v blízké budoucnosti vymizelo.

Projekt podpořila Místní akční skupina Český les z Programu rozvoje venkova z osy IV LEADER v roce 2010.

Ing. Michaela Vilčková

Z rozvadovské celnice je muzeum

Starý hraniční přechod v Rozvadově na Tachovsku se změnil v Muzeum železné opony. Stojí jen pár metrů od linie, která dříve oddělovala východní a západní země. V rámci Evropy se jedná o zcela unikátní záležitost. Nejen zájemcům o historii nabízí Muzeum železné opony stovky exponátů, dobových fotografií i kopii významných historických dokumentů.

Muzeum v budově bývalé celní správy 50 metrů od hraničního potoku, přináší přehled o nejvýznamnějších světových událostech minulého století, a především z doby takzvané studené války. Má dát co nejvíce informací každému, kdo má zájem o dějiny, hlavně však mladým lidem. Myšlenka zřídit muzeum, jež by pro příští generace vyprávělo o fenoménu

Muzeum otevřeno:

čtvrtek až neděle 11. 00 - 17. 00 hod.

železné opony, která po dlouhá desetiletí dělila svět, vznikla už v roce 1991. Expozice začíná první světovou válkou, která položila prázklady železné opony, zmiňuje mnichovskou dohodu a druhou světovou válku, po níž následovalo rozdělení světa na kapitalistický a socialistický tábor. „Budování socialismu“ je věnována další sekce muzea, podobně jako studené válce. Nechybějí ukázky zbraní, literatury, spojovací a zabezpečovací techniky, odznaky či informace o světových jaderných testech a dalších plotech a bariérách, které stále ve světě oddělují státy, národy a země.

Sylvia Heidlerová

366 dní s námi

MAS Český les vydává

stolní kalendář 2012

Tady jsme doma

MAS
Český les

V případě zájmu nás
kontaktujte!

Muzeum připomene světovou válku

Holýšov usiluje o získání evropských dotací na vybudování válečného muzea. Mělo by být umístěno ve venkovské usedlosti na náměstí 5. května, která je ve vlastnictví města.

Není to tak dávno, co město představilo veřejnosti novou radnici a už se připravuje další velký projekt. Válečné muzeum by mělo vzniknout z budovy, kterou město získalo v rámci revitalizace náměstí a která nyní opravené okolí hyzdí. Expozice by se měla soustředit na válečnou historii Holýšova během druhé světové války, na výrobu munice, bývalou sklárnu, podstatná část se bude věnovat koncentračnímu táboru a jeho osvobození.

Pracovníci MAS Český les projekt s vedením radnice několikrát konzultovali, zprostředkovali také prohlídku podobné příhraniční expozice ve Kdyni. Město se nakonec rozhodlo pokusit se o získání peněz z programu Cíl 3 Česká republika – Svobodný stát Bavorsko 2007 – 2013.

V současné době se zpracovává žádost o podporu z evropských příhraničních fondů, v případě úspěchu se předpokládá výstavba

muzea v roce 2012. Záměr podpořil i bavorský partner, kterým je partnerské město Kümmebruck. Zástupci města Holýšova v čele starostou Antonínem Pazourem německé kolegy už navštívili a podepsali společnou dohodu o spolupráci na projektu s nadějí, že plánované muzeum se stane vyhledávaným turistickým cílem.

„Starosta německého města Richard Gassner naši delegaci velmi mile přijal na radnici. Zajímal se o to, co budeme v muzeu vystavovat a k čemu budou sloužit další prostory v okolí. Smlouva byla podepsána a naše delegace mohla pokračovat na cestě do města Neunburg vorm Wald, kde jsme loni v květnu navázali nová přátelství zejména mezi sbory dobrovolných hasičů.

Němečtí partneři nám na závěr nabídli další možnou spolupráci nejen při budování muzea, ale i při výstavbě budov, které chceme využít pro spolkovou činnost,“ uvedla holýšovská místostarostka Hana Valachovičová.

Sylvia Heidlerová

Vážená Místní akční skupino!

Chtěla bych Vám a všem Vaším spolupracovníkům v MAS Český les moc poděkovat za zorganizovanou soutěž Vánoční strom.

Soutěž nám dala možnost zamyslet se nad tradičními hodnotami Vánočních svátků a příležitostí vytvořit novou tradici – vystavení vánočního stromu spolu s jeho rozsvícením. Naše sdružení povolalo ženy, děti i muže a každý přispěl svou trochou. Někdo zakoupil strom jako sponzorský dar, další vyrobil stojan, děti navazovaly řetězy z popcornu a my ženy sušily ovoce. Společnými silami jsme všichni stromek ozdobili a vystavili v krásném prostředí našeho Holostřevského kostela svatého Mikuláše, kde byl k vidění.

Moc nás potěšila výhra našeho stromku. Nebyla to totiž výhra jen peněžní, ale pro nás i výhra lidská. Výhra, ve které někdo jiný zhodnotil naši roční práci a ocenil ji diplomem, který s hrdostí vystavíme v naší společenské místnosti.

Lhala bych, kdybych tvrdila, že získané peníze vlastně vůbec nepotřebujeme. Právě naopak. Pro nás jste jako malý zázrak. Díky pětistovkové výhře jsme navýšili rozpočet našeho sdružení a zakoupili hrací koberec pro děti do společenské místnosti, kryté pískoviště pro nejmenší a přispěli na velmi vážně nemocnou dcerku naší přítelkyně.

Peníze od MAS tak tedy budou rozdávat radost, smích i naději dětem a jejich rodičům. Možná si leckdo neví nebo dostatečně neocenuje práci, kterou MAS dělá, ale vězte, že tady u nás o tom nepochybujeme a jsme moc rádi, že i my jsme již členy této organizace a můžeme se podílet na dalších takových „malých zázracích“.

*Děkuji za Občanské sdružení Holostřevy
Milada Huláková*

Už u nás nezabloudíte

Léto vrcholí a s ním i čas dovolených. Turisté spěchají za památkami, zajímavostmi, přírodní krásou. Letošní putování v Českém lese je snazší, s dobrou orientací a bohatým výběrem. A kdo se o to postará? MAS Český les.

Zásluhou nového internetového portálu s názvem 50+50 turistických cílů, kde najdete německé i české zajímavosti z oblasti Českého a Hornofalckého lesa. MAS Český les takto propaguje 50 nejzajímavějších turistických cílů na území Tachovska a 50 cílů na území bavorského Tirschenreuthu, Neustadtu a Schwandorfu. Turisté přitahují svou krásnou přírodou, mohutnými lesními porosty, rozlehlými pastvinami a bohatou kulturní historií. Navíc najdete na webu mapu s uvedenými GPS souřadnicemi, podle kterých si pak každý může vytvořit individuální trasu.

Pokud nemáte přístup na internet, můžete vaše turistické cíle nalézt i na propagačním letáku, který doplňuje internetové stránky.

Mezi turistické cíle jsou zařazeny jak kulturní tak přírodní zajímavosti celého regionu po obou stranách hranice. Můžete tedy navštívit zajímavé hrady a zámky nejen na Tachovsku, ale i v Německu. Turisté mohou na internetovém portálu využít mapku, na které jsou zaneseny turistické cíle a také jejich souřadnice. Za pomoci souřadnic a mapky si může každý naplánovat trasu dle svých možností a dle svého zájmu. Na internetových stránkách je rovněž propojení na portál www.oberpfaelzerwald.de.

Turistům tedy nebrání nic v překročení hranice a návštěvy zajímavých míst u zahraničních sousedů.

Sylvia Heidlerová, Josef Hais

Kontaktní údaje MAS Český les, o. s. Manažer

Sylvia Heidlerová
Mobil +420 602 168 171;
E-mail heidlerova@agakcent.cz

masceskyles@agakcent.cz
www.masceskyles.jz.cz

Kontaktní místa a konzultace projektů:

Hradská 52, 344 01 Domažlice
pracovní dny : 7. 30 – 16. 30 hod.
(jiný termín po telefonické domluvě)

Kontaktní osoby:

Ing. Daniela Voldánová
Mobil +420 724 863 051;
E-mail voldanova@agakcent.cz
Mgr. Josef Hais,
Mobil +420 602 168 170
E-mail hais@agakcent.cz

Nádražní 653, 348 02 Bor

Kontaktní osoba:
Mgr. Božena Podlipská
Mobil +420 603 252 348,
E-mail podlipska@tamail.cz
vždy po telefonické domluvě

Starý, ale neodpočívá

O kom je řeč? O ochotnickém divadelním spolku v Poběžovicích. V tomto roce oslaví již 62 let své činnosti. Divadelní kronika souboru byla založena zásluhou pana Jiřího Pelikána až počátkem 70. let a všechny údaje předcházející éry jsou zaznamenány pouze jako osobní vzpomínky, podle kterých se v Poběžovicích hrálo česky už v letech těsně po druhé světové válce, dá se ale předpokládat i existence německého ochotnického divadla.

„Od roku 1969 nastudoval soubor pětáctičet her z české i světové dramatiky. Celkem bylo odehráno přes 260 představení. Mezi nejúspěšnější se řadí: Zuzana Vojřtová (1970), Lucerna (1979), ... a jitra jsou zde tichá (1985) Vojnarka (1993) a hry Johna Patricka Opalu má každý rád a Manžel pro Opalu (2005,2007). Divadelní soubor Poběžovice se celkem dvaceti zúčastnil přehlídky Žlutické divadelní léto a čtyřikrát jako její vítěz postoupil na Národní přehlídku vesnických divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou. V letech 1980 – 1993 byl poběžovický soubor hlavním organizátorem soutěžních přehlídek amatérských divadelních souborů okresu Domažlice,“ vypočítává úspěchy poběžovických ochotníků jejich členka Pavlína Vejvančická.

V současné době se oficiálně nazývají Divadelní soubor při MKIS Poběžovice, který čítá dvacítku aktivních členů. Uvádí vesměs veselohry a komedie, čímž vyhovuje vkusu dnešního publika, které se chce na divadelním představení především zasmát. Soubor nepůsobí jen v samotných Poběžovicích, ale každoro-

čně se účastní Divadelního máje v Horšovském Týně, na podzim vystupuje v Domažlicích a v letošním roce se opět chystá na divadelní ochotnickou soutěž Žlutické divadelní léto. Obvyklé štace jsou vesnice a městečka okresu Domažlice, ale už jim také tleskali v Rozvadově a v Tachově.

„Při výběru hry pro letošní rok jsme se obrátili do dávné minulosti – název představení asi řekne vše: Doba kamenná. Premiéra je tradičně plánovaná na velikonoční sobotu,“ zve Pavlína Vejvančická.

Ochotnické divadlo začíná na českém venkově v posledních letech renesanci, a tak není divu, že se i poběžovičtí divadelníci zapojují do kulturního dění města, členové souboru spolupracují se spolky a organizacemi. Divadlo v Poběžovicích má pevné místo v regionální kultuře. V průběhu let prožilo doby rozkvětu a slávy, ale přecházelo i časy zlé, kdy nad souborem mnozí lámali hůl. Více než šedesát let ochotnické práce není málo. Přesto jsou všichni současní členové souboru skálopevně přesvědčeni, že toto číslo zdaleka není konečné. „Láska k ochotnickému divadlu je totiž láskou na celý život,“ je přesvědčená Pavlína Vejvančická. (sh)

MAS Český les konzultuje s poběžovickými ochotníky, hasiči a městem přípravu projektu do 4. výzvy. Soubor usiluje o získání domovské scény i o vybavení pro kočovnou divadelní společnost.

Poběžovičtí ochotníci na domovské scéně.

Broková střelnice v obci Třemešné na Tachovsku podle informací od starosty Ladislava Kletečky opět odpovídá hygienickým i bezpečnostním předpisům. Potvrdily to aktuální výsledky hlukových zkoušek.

Terénní úpravy, které proběhly na střelnici v Třemešné v závěru roku, přišly na 150 000 tisíc korun a je evidentní, že se vyplatily. Více než pětaticetiletou střelnici vlastní obec, pronajatou jí má místní myslivecké sdružení. Společnými silami vybudovali ochranný val, který osadily tůjemi. Areál je využíván zatím především k tréninkům a k závodům o putovní pohár. V současnosti však obec dokončila projekt, který by měl s pomocí dotačních peněz střelnici změnit v přírodní sportoviště. (sh)

Činnost komise pro rovné příležitosti žen a mladých lidí do 30 let

Předsedkyně: Milada Huláková do 11. 2.

Předseda: Josef Hais od 11. 2. 2011

Členové: Anna Váňová, Božena Podlipská, Michaela Kodadová, Zdeňka Valečková, Hana Valachovičová, Věra Podestátová, Jitka Valíčková

Komise jednala v tomto pololetí pětkrát. Místa jednání se střídala a díky tomu se členové seznámili s obcí Holostřevy, Střední školou Bor, novou radnicí v Holýšově. Chov koní Svržno navštívili v souvislosti s organizací 2. regionálního dne dokonce dvakrát.

Plnění plánu práce v 1. pololetí 2011:

■ **Pro projekt Oživení tradiční regionální kuchyně na Tachovsku** bylo vybráno 30 receptů. Výběr provedly Z. Valečková a B. Podlipská. Komise je na svém únorovém zasedání schválila. Následně byly připraveny texty receptů a přeloženy do německého jazyka. Korekturu provedli pracovníci Bavorského partnera LAG InitiAKTIVKreiss Tirschenreuth e. V. Takto připravené podklady byly předány ke grafickému zpracování.

■ 2. regionální den MAS příprava komise ve Svržně.

Díky aktivní práci členů komise, sekretariátu MAS a pracovníků Chovu koní Svržno měl tento druhý zábavný den pro celou rodinu mnohem vyšší úroveň. Pochvalu zaslouží garant akce M. Kodadová.

Tento druhý regionální den MAS s podtitulem řemeslo má zlaté dno představil 400 návštěvníkům 19 regionálních zástupců řemesel a služeb v jezdecké hale Chovu koní Svržno. Na společném stánku s MAS se prezentovala také Střední škola Bor. Navíc byl kromě plánovaných prezentací představen projekt Oživení tradiční regionální kuchyně na Tachovsku. Občerstvení zajišťované pracovníky chovu koní bylo dostatečné a chutné. Děti si užívaly kolotoče, houpaček i trampolíny pořízené z dotace 1. výzvy MAS. Na jízdu na koních se stála fronta. Vzrůstající úroveň této akce potvrdila i účast šesti starostů z české a jednoho z německé strany.

Na posledním zasedání komise 2. 6. v Holýšově byly zhodnoceny objektivně klady a zápory 2. regionálního dne. Převažovaly klady. Přijaty byly návrhy vedoucí ke zlepšení příštího ročníku.

■ Kontakty na vystavovatele posloužily jako základ pro katalog řemesel a služeb na území MAS. Tito budou informováni o akcích v členských obcích MAS. Již tři z nich využili nabídky a přijeli na červnovou pouť do Halže. Kontaktů z katalogu využilo i občanské sdružení Holostřevy při organizaci obnovené pouti, medovina, vlněná krása, sýry, SOS Miřkov, a keramika manželů Chnápkových se v našich stáncích vystavovala také na Císařských slavnostech ve Kdyni. Toto potvrdilo užitečnost záměru komise vytvořit katalog řemesel a služeb v regionu MAS.

Božena Podlipská

MAS Český les získala v Chamu nového partnera

Úvodní jednání v Chamu bylo zaznamenáno také v německých denících.

Místní akční skupina Český les delší dobu hledala německého partnera v okrese Cham, který by se stal jejím partnerem v oblasti cestovního ruchu a vzdělávání.

Sekretariát MAS Český les Sylvy Heidlerové kontakty s poslancem německého spolkového sněmu a starostou Weidingu Karlem Holmeierem. Právě Karel Holmeier Místní akční skupině přislíbil zprostředkovat partnerství se subjektem v okrese Cham, který se zabývá cestovním ruchem a vzděláváním. Jako partner pro MAS Český les byla zvolena VHS Cham – Die Volkshochschule im Landkreis Cham e.V. Česky bychom asi řekli, že se jedná o školu, která má na starosti vzdělávání dospělých. Tato instituce se zabývá různými oblastmi lidského vědění a činnosti. VHS Cham zastřešuje různé organizace, které se právě zabývají cestovním ruchem a pedagogickou činností.

Pan Karel Holmeier domluvil schůzku mezi MAS Český les a VHS Cham na 18. dubna 2011. Za MAS Český les se zúčastnili jednání v Chamu Vlastimil Hálek, Sylva Heidlerová, Josef Hais a za firmu AgAkcent Ivana Kramlová. Za VHS Cham byli na jednání přítomni Winfried Ellwangen, Aleksandra Sikorska a německý poslanec Karel Holmeier. Schůzka se konala v příjemných prostorách VHS Cham, kde jsme všichni výše jmenovaní zasedli k jednacímu stolu, abychom jednali o naší případné budoucí spolupráci.

Jako první si vzal slovo Karel Holmeier, který všechny přivítal ve městě Chamu a vyzdvihl důležitost spolupráce mezi Českem a Bavorskem. „Je velice důležité prohlubovat spolupráci mezi Čechy a Němci v příhraničních oblastech a já osobně jsem rád, že jsem mohl toto partnerství osobně zprostředkovat,“ zdůraznil na úvod pan Holmeier a pokračoval ve svém proslovu: „Již dlouho se zabývám spoluprací mezi jednotlivými státy a regiony v oblasti střední a jihovýchodní Evropy a těší mě, že se spolupráce neustále prohlubuje.“ Poslanec se podílí na vytvoření regionu, který se nazývá Dunaj. Region by měl v budoucnu rozvíjet spolupráci ve všech odvětvích lidské činnosti, začínaje dopravní infrastrukturou a vědou a výzkumem konče. Ambiciózní plán se týká

oblasti od Bavorska až k Černému moři. „Právě spolupráce takových malých subjektů, jako je MAS Český les a VHS Cham je jedním z cílů našeho snažení při vytváření vazeb v připravovaném regionu,“ podotkl na závěr svého vystoupení pan Holmeier.

Poté se ujal slova ředitel VHS Cham pan Winfried Ellwangen. Pan Ellwangen nás seznámil s činností VHS Cham, způsobem jejího provozu, financování a nastínil možnosti spolupráce mezi VHS Cham a MAS Český les. Pracovníky MAS Český les velice zajímalo financování a provoz VHS Cham. Pan Ellwangen vysvětlil, že škola není finančně soběstačná, ale že je financována z více zdrojů. „Na financování VHS Cham se podílí obec, okres, bavorský stát a spousta dalších subjektů a programů,“ seznamuje nás podrobně s financováním školy pan ředitel a dodává: „**Pokud někdo v Německu vzdělává dospělé, nepřináší to žádný zisk, proto musí být VHS financována z různých zdrojů.**“

Prvním velkým projektem, který by VHS Cham a MAS Český les měli připravit je konference věnovaná cestovnímu ruchu a hlavně cestovnímu ruchu v Českém lese.

Na této konferenci bude s VHS Cham a MAS Český les rovněž úzce spolupracovat Die Tourismusakademie Ostbayern, která se v rámci VHS Cham zabývá právě cestovním ruchem. Konference by měla přispět k tomu, aby nás Český les nerozděloval, ale spojoval. Němci i Češi by si měli uvědomit, že na hranici se nachází krásná část krajiny s bohatou historií a kulturou a my všichni se musíme naučit o tuto krajinu starat a šetrně ji využívat. Naši partneři, snad už tak dnes můžeme napsat, se budou na přípravě konference rádi podílet a poskytnou nám veškeré znalosti a dovednosti, které při pořádání podobných akcí získali. Nebudou takovou akci pořádat poprvé a my se z jejich dovedností rádi něco naučíme. Doufáme, že spolupráce s VHS Cham bude na stejné dobré úrovni, jako dlouholetá a výborně fungující spolupráce s LAG Tirschenreuth.

To hlavní, kvůli čemu jsme do VHS Cham přijeli, se podařilo. Nalezli jsme partnera, kterému jde o stejnou nebo podobnou věc, jako Místní akční skupině Český les. Po příjemném a přínosném jednání nás ještě pan ředitel Ellwangen provedl po areálu školy. Ukázal nám sály, kde se vyučují fyzioterapeuti, viděli jsme tělocvičny, do kterých lidé chodí tančit i sportovat. Zajímavé byly dílny, ve kterých probíhá rekvalifikace nezaměstnaných. Úřad práce je na VHS posílá a oni zde musí projít rekvalifikačním kurzem. A to je jen zlolek toho, čím se VHS Cham zabývá.

Na závěr jsme pozvali naše partnery do Českého lesa, abychom mohli dále jednat o našem dalším partnerství a postupu při plánování společné konference, která bude věnována cestovnímu ruchu.

Ivana Kramlová

Čtyřmilionový dar ke čtyřicátinám

Čtyřicet let místního fotbalu slavili v Oplotci na Horšovskotýnsku. Tamní tělovýchovná jednota si k této příležitosti nadělila unikátní dar, nové kulturně sportovní zařízení postavené na zelené louce za čtyři a půl milionu korun. Nová stavba ve vesničce s 55 obyvateli vznikla díky finanční podpoře MAS Český les. Na podporu společenského života v Oplotci a zázemí pro fotbalová utkání Tělovýchovné jednoty Sedmihorí Oplotec přispěla MAS Český les milionem osm set tisíc korun, což je zatím její nejvyšší udělená dotace. Díky tomu se mohlo slavnostně otevřít dvojpodlažní víceúčelové zařízení se šatnami, zasedací místností, krytou tribunou a fotbalovým hřištěm. Nový sportovní komplex prý konečně vytvoří podmínky k sestavení žákovského družstva. První fotbalový zápas se v Oplotci odehrál hned ve slavnostní den. (sh)

Tleskali jsme úspěšným sportovcům

Libor Picka pozval na pódium malé hokejisty z Domažlic, kteří si šli vyzvednout cenu za snahu.

Zcela zaplněný sál kulturního domu v Kolovči čekal první březnový pátek na vyhlášení výsledků ankety Sportovec Domažlicka roku 2010. Dvojici pořadatelů Svazek obcí Domažlicka a Sportovní unii okresu Domažlice při organizaci putovního galavečera tentokrát rozšířil městys Koloveč. Kandidáty v kategoriích jednotlivci do 18 let, družstva a dospělí na titul regionálního sportovce nominovala veřejnost či zástupci sportovních jednot, oddílů a klubů prostřednictvím hlasovacích kuponů. Kolovečtí si události považovali, chápali ji jako příležitost připomenout nově zrekonstruovaný objekt. V doprovodném programu vystoupily domácí mažoretky a roztleskávačky Slavoj, které měly stejný úspěch jako dětské taneční páry, jež navíc reprezentovaly barvy holýšovského klubu.

„Tentokrát jsme z organizace vypustili profesionální agenturu. Dali jsme si za úkol připravit večer v duchu Domažlicko sobě. Těší nás, že se tato propagace sportu povedla,“ tvářil se spokojeně starosta Kolovče Václav Pergl, který spolu s předsedou Svazku obcí Domažlicko a místopředsedou MAS Český les Liborem Pickou téměř neopustil pódium, kde společně s patřičnými starosty gratulovali úspěšným sportovcům: „Myslím, že to jde i bez pozláték a blikátek. Program splnil očekávání, zaujal, měl spád,“ pochvaloval si večer Libor Picka. Mezi hosty, kteří se skládali převážně ze starostů a zástupců členských obcí místní akční skupiny, byli i oba manažeři.

Prvenství v kategorii jednotlivci - dospělí si odnesl Jiří Voják z oddílu Mílaři Domažlice, kategorií družstev dospělých vyhrála divizní Jiskra, lídr soutěže. V mládežnické kategorii družstev zvítězily gymnastky Sokola Domažlice. Vedle sportovců, trenérů, starostů i veřejnosti se večera zúčastnili také poslanci, a předseda ČSTV Pavel Kořan. „Narodil jsem se v Holýšově a studoval v Domažlicích,“ uvedl a vysvětlil, proč ho účast na setkání úspěšných sportovců okresu tak těší. „Je to důkaz toho, že to, co děláme, o co se pereme, má svůj smysl.“

Mezi řadou různých ocenění zaujalo pozvání na pódium pro malé hokejisty z Domažlic, kteří si šli vyzvednout cenu za snahu. Na některých tvářích to vyvolalo úsměv. „Od roku 2008, kdy byl v Domažlicích otevřen zimní stadion, se desítky nadšených trenérů věnuje stovce kluků a děvčat. Výsledky zatím nemohou mít velké, ale reprezentují náš okres na turnajích a letos poprvé i v krajské soutěži,“ vysvětlil moderátor tuto zvláštní kategorii.

Sylvia Heidlerová

Vyčerpávající obsah schůze v Holostřevech

O připravovaných a realizovaných projektech spolupráce, mezinárodní exkurzi, dobrovolnické činnosti i společných i o odlišných problémech jsme jednali se zástupci sedmi partnerských MAS v dubnu v prostorách občanského sdružení Holostřevy. (sh)

Chcete se zapojit, pomoci, organizovat?

Komise aktivních lidí má v MAS Český les již svoji tradici. Mnozí si ji možná pamatují pod velice krkolomným a velice těžko zapamatovatelným jménem Komise pro rovné příležitosti žen a mladých lidí do 30 let. Má pestrou a širokou náplň práce. Jejím členy jsou dnes hlavně ženy. Svoji strukturou komise napodobuje strukturu MAS, setkávají se v ní zástupci podnikatelů, neziskových organizací a státní správy. Je to zajímavá skupina lidí, která by se za normálních okolností nikdy nesešla a nevznášela by do řešení problémů tak různé pohledy. Proto je možná někdy práce v této komisi složitá, ale k počtům všech zapojených členů se vždy k nějakému konsensu dojde. Uplynulý půlrok byl pro komisi náročný. Již vloni iniciovala vznik a podání projektu se zajímavým názvem a tématem - Oživení tradiční regionální kuchyně na Tachovsku. Členkami jsou především vášnivé kuchařky a sběratelky receptů. Právě tyto schopnosti a znalosti se rozhodly zúčastnit v projektu. S chutí se zapojily hlavně Zdeňka Valečková a Boženka Podlipská, právě tyto dvě dámy mají vaření jako velkého koníčka. Ovšem žádná z členek nezůstala pozadu, přinášely na schůzky recepty z rodinných kuchánek po babičkách.

Projekt Oživení tradiční regionální kuchyně na Tachovsku v letních měsících vrcholí ochutnávkami na poutích Tachovska. Možná jste právě při návštěvě poutě v Halži, Starém Sedle, Třemešné nebo v Boru ochutnali nějaké speciality. A možná ještě ochutnáte, protože ochutnávky budou ukončeny v Boru během Loretánských slavností. Tradiční recepty budou nakonec shrnuty v malé rozkládací kuchařce, která bude připomínat, jaká jídla se v minulosti připravovala. Z vlastní zkušenosti musím říct, že to byla jídla velice zajímavá. Jídla s názvem kombouce, litina, pacle, pampušky mně osobně vůbec nic neříkala. Členky komise nenechaly nic náhodě a všechny recepty uvařily spolu se studenty SŠ v Boru a všechny jsme také ochutnali.

Další náročnou výzvou, před kterou komise v tomto pololetí stála, byla příprava II. regionálního dne MAS Český les. Regionální den se pořádá v areálu Chovu koní Svržno. Právě Michaela Kodadová ze Svrzna je rovněž členkou komise a na jejích bedrech byla velká část přípravy této akce. Komise během přípravy regionálního dne navázala kontakty s Celostátní sítí pro venkov, která nám pomohla zajistit prodejce regionálních výrobků a potravin. Regionální den se konal 14. 5. 2011 a opravdu se vyvedl, přesto všichni pevně doufáme, že ten třetí bude ještě lepší.

Před komisí po prázdninách stojí další výzva. Příprava regionálního večera, který se uskuteční 11. 11. 2011 v Bělé nad Radbuzou. Všechny srdečně zveme. Samozřejmě pokud se bude někdo chtít aktivně zapojit do přípravy regionálního večera nebo aktivně spolupracovat s naší komisí, budeme jen rádi. Čím víc nás bude, tím lépe.

Josef Hais

Zpráva o činnosti zemědělské komise

Zemědělská komise se pod vedením předsedy Jiřího Novotného sešla třikrát.

Zabývala se přípravou projektu hipotras v Českém lese, který vychází ze zpracované marketingové studie MAS ČL. Prostřednictvím členské obce Třemešné byla získána finanční podpora na zpracování studie páteřní hipotrasy v okrese Tachov v délce cca 70 km. Její součástí je i vyjádření vlastníků pozemků, které slouží jako podklad pro žádost o dotaci z PRV na vlastní vyznačení této trasy.

Druhé jednání se týkalo značení páteřní hipotrasy v okrese Domažlice v délce 60 km, kde členové komise MAS úzce spolupracují s příjemcem dotace, Spolkem podnikatelů ve venkovské turistice - jihozápad. V rámci projektu se ve spolupráci se starosty a majiteli hipostanic značí páteřní hipostezka a osazuje mobiliář a informačním systémem.

Třetí schůzka se zabývala přípravou semináře pro zemědělce na téma Zemědělské podnikání v souladu s přírodou, který byl uspořádán na Přimdě, v sídle CHKO Český les, ve spolupráci s Plzeňským krajem. Účastníci získali představu o chráněných územích evropského významu v Českém lese a informace o možných kompenzacích a náhradách škody. Dlouhodobým úkolem, kterým se členové komise zabývají, je tvorba databáze místních producentů s cílem vytvořit regionální značku Českého lesa.

Vlastimil Hálek, projektový manažer
MAS Český les, o. s.

Chcete se stát vesnickým průvodcem?

Pokud žijete v tachovském či domažlickém okrese, máte zájem o historii, povědomí o zajímavostech a výletních cílech ve vaší obci a navíc byste tyto vědomosti chtěli předávat přijíždějícím návštěvníkům, můžete se bezplatně proškolit na tzv. vesnického průvodce. Že vám to připadá zajímavé? Pokusili jsme se proto k tomuto tématu získat pár podrobností od manažerky MAS Český les Sylvie Heidlerové.

❖ Oč se tedy vlastně jedná?

Záměr proškolit podobné obecní průvodce vychází z faktu, že v okolí Českého lesa se nachází místa s velkým turistickým potenciálem. Bohužel turisté je zatím neobjevili, propagační materiály na ně dosud neupozorňují, ukazatele k nim nevedou. Jejich historie, význam či krása se tedy mezi místními pouze tradují. Jinde se zase dávné pověsti přizpůsobují, rozšiřují, vznikají nové souvislosti, přibývají další zajímavosti a památky. Některá zastavení dokonce přímo vyžadují rázovité podání a vysvětlení, které je leckdy písemně nepřenositelné, nezachytitelné.

❖ Pokud tedy do vesnice přijede skupinka turistů, mohla by si v ideálním případě najmout vlastního průvodce okolím?

Pokud se tato myšlenka ujme a bude o ni zájem, tak ano. Přichází s ní Občanské sdružení Koráb, které na zmiňovaném území už úspěšně provádělo kurzy Jak dál po mateřské dovolené. Venkov není izolovaný ostrov či Budoucnost pro připravené. Cílem je vyškolit z řad obyvatel obcí odborníky, kteří se turistů ujmou, poradí, podají zasvěcený výklad a doporučí další směr výletu.

❖ Jak takové školení bude vypadat?

V rámci školení proběhnou teoretické přednášky, budou následovat praktická průvodcovská cvičení, účastníci se seznámí s metodikou v cestovním ruchu, rozšíří si vědomosti o dějinách a geografii domovského území. Zábalnou formou si vytvoří průvodcovský manuál, pochopí potřebu propagace, vyjedou si na exkurzi. V závěru pak každý obdrží osvědčení o absolvování kurzu.

❖ Pokud si tedy nějaký potenciální průvodce náš rozhovor přečte, na koho by se měl obrátit? Kde se dozví více informací?

Jelikož Občanské sdružení Koráb o této možnosti prostřednictvím MAS Český les informovalo všech 73 obcí, kterých se kurz týká, stačilo by, kdyby se zájemce přihlásil na příslušném obecním úřadu a požádal o předání této informace organizátorům. Profese či služba, ve které se hodlá školit, je totiž s obecním životem úzce spojená, obec by ji měla podporovat. Navíc jde skutečně o bezplatnou záležitost. Další možností je obrátit se na MAS Český les, popřípadě na Turistické informační centrum ve Kdyni.

❖ Dovedu si představit, že takový vyškolený odborník určitě pomůže s propagací obce a rozšíří nabídku místní turistiky. Napadají vás nějaké další výhody toho, že obec bude mít svého vlastního průvodce?

Průvodce může být společný například pro mikroregiony, pro celé Sedmihoří, Chodsko, Lučinu.. Ale samotná obec v něm může najít například dobrého spolupracovníka. Navíc lze takto získat příležitostný příjem, tato činnost se dá provádět na živnostenský list. Zatím jde o předběžný průzkum k připravovanému projektu. Občanské sdružení chce nejdříve zjistit konkrétní zájem, počet a věkovou strukturu účastníků. Ale už z prvních ohlasů je vidět, že projekt bude smysluplný.

(red)

Nové věžní hodiny poprvé odměřily čas červnové poutě v Halži na Tachovsku. Oprava věže tamního kostela přišla na dva miliony korun, polovinou přispěla MAS Český les.

Zvoněním na nové věži kostela svatého Petra a Pavla, hodinu po poledni, budou občané Halže pozváni na prostranství před Vesnické muzeum, které si tak rovněž připomene rok své existence. Kromě obvyklého poutového programu v Halži tam upoutá propagační stánek k projektu Řemeslo má zlaté dno, jehož cílem je nabízet výuku rukodělných dovedností a řemeslného umu. Navíc zde MAS Český les nabídne ochutnávky z právě vydávané regionální kuchařky. (sh)

2012
365 DNÍ S MÍSTNÍ AKČNÍ SKUPINOU ČESKÝ LES

Naučná stezka Horšov vede ohrazenou českou krajinou

Pokud byste nevěděli, co dělat jeden den v době volna, určitě se vydejte do Horšova, malé vesničky asi kilometr od Horšovského Týna. A slibujeme Vám, že nebudete litovat. Malá a nenápadná vesnička nabízí několik klenotů Plzeňského kraje.

Za prvé se zde nachází kostel, na jehož západní a jižní stěně najdeme jeho původně románské základy. Celkově si však stavba zachovala rysy gotické, ty získala při přestavbě v 60. letech 14. století.

A v neposlední řadě se na vzhledu, zejména v interiéru, podepsala i barokní přestavba před rokem 1745. Díky celkové obnově v letech 2001 – 2005 je kostel ve velmi dobrém stavu, celkovou obnovou prošlo i jeho okolí. A milovníky záhad je nutno upozornit, že podle pověstí z kostela vede několik tajných chodeb, které končí v okolních domech. Většinou jsou ale zasypané, popřípadě zaplavené.

Za druhé se zde nachází obora, jejíž součástí je i zeď kolem kostela, takže by bylo určité chybou se zde nezastavit.

I proto, že se zde nachází naučná stezka oborou a školní penzion SOŠ a SOU Horšovský Týn, kde se do budoucna budete moci občerstvit a nabrat další síly při poznávání české krajiny.

A protože dle starého přísloví je historie učitelkou života, zaměříme se na dějiny obory jako takové. A rozhodně se jedná o zajímavý vývoj.

Původní obora byla založena Vilémem Popelem z Lobkovic, zřejmě v roce 1593. Dnes se rozkládá na ploše 400 ha a je obehnaná kamennou zdí 2 až 3 metry vysokou a celkem 8 km dlouhou. Jakkoli to zní neuvěřitelně, byla postavena za jeden den, protože každá rodina měla za úkol postavit jeden úsek. Dodnes je toto patrné na původním zdivu.

Původně tvořilo dominantu obory 6 rybníků, z nichž byla většina vysušena v době, kdy se přestal vyplácet chov ryb. Vodní dílo (rybníky a jejich napájející náhon z konce 16. století) nápadně připomíná systém, který budovali i tehdejší jihočeští rybníkáři, především proslulý Jakub Krčín. Tuto domněnku podporují

i úzké styky mezi Rožmberky a Lobkovicí – Vilémův otec, Jan mladší z Lobkovic, byl krátce ženat s Bohunkou z Rožmberka a často navštěvoval rožmberské panství.

Vzhledem k tomu, že se Vilém účastnil stavovského povstání, které skončilo nechvalně známou bitvou na Bílé hoře v roce 1620, byl mu císařem konfiskován majetek a jen díky přimluvě svého strýce neskončil na popravišti s ostatními 27 českými pány. Panství bylo prodáno Maxmiliánu z Trautmannsdorfu. Jeho rod si podržel panství až do roku 1945.

Ve druhé třetině 18. století nechal hrabě František Norbert z Trautmannsdorfu vybudovat na umělém ostrůvku na největším z rybníků osmiboký gloriol v rokokovém stylu a pojmenoval ho Annaburg. Zámeček, jehož dominantou je mansardová střecha s lucernou, sloužil jako místo občerstvení pro šlechtu a byl s „pevninou“ spojen cestou, kterou využívaly hlavně povozy. Šlechta údajně využívala rybník i jako místo pro projížďky a pro lov vodního ptactva. Po roce 1945 začala stavba chátrat a začátkem 21. století byl gloriol prakticky zničený. Díky aktivitě vedení statku a SOŠ a SOU H. Týn byl zámeček celkově zrenovován za přispění mistrů a žáků uvedené školy. Dnes sice rybník ostrůvek již neobklopuje, ale místo si stále podrželo svůj romantický půvab a stalo se jedním ze zastavení na naučné stezce oborou.

Obora byla po dobu své existence bohatě využívána zdejším panstvím, za Trautmannsdorfy se z obory stává bohatě zazvěřená honitba, a proto si Horšov nenechaly ujít významné osobnosti počátku 20. století, mezi kterými je na místě zmínit milovníka lovu a následníka rakousko-uherského trůnu Ferdinanda d'Este, či anglického krále Edwarda VII. Náklady na chov zvěře byly tak vysoké, že zisk obory, podle pamětníků, činil pouhou korunu za rok.

Po 2. sv. válce se z obory stává školní statek, který se na jejím území nachází do dnes. Ten navázal na původní zemědělský význam obory, protože její součástí byl i hospodářský dvůr. Ten byl zřejmě centrem dominikální části pan-

ství a sloužil k přímému zásobování obyvatel zámku. Už v době baroka jej tvořily především budovy sloužící k chovu dobytka (nejstaršími jsou konírna a stáj, kde byl chován skot), stodoly, kůlny a byt šafáře či čeledi. Ty se zachovaly dodnes. Ve 20. století přibyla budova dnešních kanceláří a některé nové hospodářské objekty.

Jak již bylo řečeno, 1. dubna 1946 se z původního dvora stává školní statek, který sloužil jako praktické výukové středisko původní Rolnické pracovní školy. Po různých změnách názvů a koncepčních změnách se po roce 1960 ustálilo školství v Horšovském Týně na dvou školách, Střední zemědělské technické škole a Zemědělském odborném učilišti (pozdější Integrovaná střední škola). Ty se v roce 2003 sloučily a vzniká současná Střední odborná škola a Střední odborné učiliště Horšovský Týn. Školní statek se stal nedílnou součástí výuky, neboť sem byla soustředěna praktická výuka většiny oborů.

Ve spolupráci se školním statkem, který se v roce 2009 stal Kulturní památkou ČR, byla na pozemku obory vybudována naučná stezka, která je tvořena pěti zastaveními s informačními tabulemi.

Ty informují o historii, ale i flóře a fauně uzavřené obory. Přestože se jedná o klasičtější českou krajinu, návštěvník cítí, že se nachází v uzavřeném prostoru, stranou od ostatního světa. Klid, který je zde všudypřítomný, působí bez nadsázky jako balzám na duši. Můžete jít po otevřených cestách, nebo se v klidu procházet alejemi, které tvoří stoleté stromy. A pokud budete mít štěstí, hlavně když si přivstanete, nebo naopak přijdete později, určitě uvidíte srnčí zvěř a s trochou štěstí i zvěř černou – divoká prasata. Zkrátka v oboře se zastavil čas a ani moderní zemědělství neubírá nic z původní atmosféry.

A pokud by na vás dech dějin dýchl příliš silně, budete se moci občerstvit ve školním penzionu, který se nachází u vstupu do obory. Stejně tak milovníci koní se mohou zúčastnit některého z četných závodů, které pořádá školní statek a které se již více než deset let konají na jeho jezdeckém kolbišti v sousedství areálu statku.

Mgr. Jiří Blahník
SOŠ a SOU Horšovský Týn

Český les, informační bulletin
MAS Český les, o. s., adresa redakce:
Hradská 52, 344 01 Domažlice

odpovědná redaktorka
Sylva Heidlerová
tel. + 420 602 168 171
e-mail: masceskyles@agakcent.cz
www.masceskyles.cz
tisk Typos, tiskařské závody, s. r. o.
registrační číslo titulu MR E 15032

Společný výlet členů MAS za inspirací na kole do Bavor

Někteří naši členové se v červnu domluvili na společné cyklovýjezdě za nabídkou cestovního ruchu na druhé strany hranic.

Projeli kolem uměle vybudovaného jezera Drachensee, využili pohodlných odpočívadel, občerstvili se ve starém mlýně s místními produkty, zaznamenali hraniční patník Svatojakuské cesty.

„Cykloturistika je tu především daleko bezpečnější než u nás,“ pochvalovala si Irena Zapletalová (na snímku), která celou cestu s kamerou dokumentovala. (sh)

Vyhlášená česko-německá pouť

Pouť, která je spojena s tradicí česko-bavorského setkávání, slavili ve Starém Sedle na Tachovsku. Tamní zastupitelstvo v sobotu společně poobědvalo s představiteli partnerského Plössberku, v neděli program oživily ochutnávky z nově vydávané tradiční kuchárky Tachovska MAS Český les.

Starosedlecká pouť je spojena především s českoněmeckou mší v kostele Nanebevzetí Panny Marie ze 13. století. Tentokrát se starostka Jana Svobodová, která ve své funkci organizuje pouť poprvé, rozhodla pokračovat ještě nedělním programem, pro dospělé koncertem dechové hudby Chodovarka a pro děti malováním na obličej. Na snímku zleva v rozhovoru se Sylvou Heidlerovou. (sh)

www.masceskyles.jz.cz, www.nasceskyles.cz

Umění správně se obléci do chodského kroje

V Draženově se bude oblékat chodský kroj!

Móda je v dnešní době velice sledovanou záležitostí. Sledují se módní trendy a všichni, aniž by si to třeba uvědomovali, z těchto trendů čerpají a přizpůsobují se jim.

I kroje podléhají určitému vývoji a pravidlům. Samotné oblékání chodského kroje není právě jednoduchou záležitostí. Pravidla, která se při oblékání kroje dodržují se předávají z generaci na generaci a někteří mladší lidé již dnes neví, jak správným způsobem kroj obléci. „Některé tradiční postupy znají jen naši rodiče. My nechceme, aby tyto tradiční vědomosti a um zanikly“, říká o oblékání kroje starosta Draženova Štěpán Sladký. Místní akční skupina Český les má rovněž velký zájem na uchování tradic na svém území. Ve spolupráci s obcí Draženov tedy připravila na pozdní léto zdokumentování oblékání chodského kroje v Draženově.

Samotné oblékání chodského kroje se uskuteční v Draženově v prostorech historického statku U Podestátů. Kroje k oblékání zapůjčí obec Draženov. Při oblékání budou asistovat draženovské pamětnice a „profesionálky“ v oblasti oblékání krojů, budou přítomni i odborníci, kteří se profesionálně zabývají problematikou krojů a jejich oblékáním.

Během jednoho příjemně stráveného dne tak vznikne krátký dokumentární film o oblékání chodského kroje v Draženově. Film zachytí tradiční oblečení a postupy, které se při jeho oblékání dodržují. Celá akce, která je finančně podporována

Plzeňským krajem zachytí současnou atmosféru mezi lidmi a prostřednictvím filmu zpřístupní všem zájemcům část kultury Chodska.

Všichni zúčastnění budou velice rádi, pokud toto malé dílo přispěje k zachování tradic a vzbudí zájem alespoň některých lidí o místní region a kulturu. Na snímku si chodský kroj pro nás oblékl draženovský starosta Štěpán Sladký.

Josef Hais

<< Do kroje se pro nás oblékl Štěpán Sladký, starosta Draženova

Zvali jsme vás k přednáškám

MODERNÍ TRENDY V CESTOVNÍM RUCHU V ČESKÉM LESE

Přínosný seminář pod názvem Moderní trendy v cestovním ruchu v Českém lese se konal 10. března 2011 v zasedací místnosti Městského úřadu v Boru. Seminář byl pořádán Místní akční skupinou Český les, o. s., a jeho obsahem bylo především představení dvou námětů: Geocaching jako prostředek zvýšení návštěvnosti v regionu a webový registr turistických cílů Oberpfalzer Wald – Český les.

Semináře se zúčastnilo více zájemců než původně přihlášených, což pořadatelé s nadšením uvítali. Mezi přítomnými byl také zástupce bavorské strany Peter Knott, který přítomné zástupce obcí a informačních center seznámil s konkrétními turistickými cíli na území okresu Tirschenreuth, vybranými v rámci společného projektu 50+50 turistických cílů. Hlavním záměrem je vytvoření webové nabídky turistických cílů v Českém lese - 50 cílů je vymezeno v okrese Tachov a 50 cílů v působnosti místní akční skupiny InitiAKTIVKreis Tirschenreuth. Snahou obou místních akčních skupin je posílit turistickou atraktivitu příhraničního území a podpořit tak rozvoj turismu. Součástí projektu budou webové stránky, ze kterých si bude možné stáhnout GPS souřadnice např. do mobilu a každý návštěvník si tak bude moci propojit vybrané cíle do zajímavých tras podle vlastních požadavků. Veškeré propagační materiály i webové stránky k projektu budou zpracovány jak v německém, tak českém jazyce.

Dalším projektem, který realizuje MAS Český les ve spolupráci s firmou AgAkcet, s. r. o., je Geocaching pro podporu cestovního ruchu. Tzv. geocaching [geokešing] se v posledních letech stává světovou záležitostí. Geocaching je hra, při které se hledají skryté schránky nazývané cache [keše], o nichž jsou známy jen jejich zeměpisné souřadnice. Na základě registrace na internetu se hráč dostane k GPS souřadnicím a poté pomocí GPS navigace hledá příslušné schránky. Jejich obsahem jsou různé drobné předměty a tzv. logbook – sešítek, kam se zapisují přezdívkou, datum a čas nálezů a např. dojmy či zážitky z hledání. Na podobném principu je založen i tento projekt. Ve vybraných informačních centrech a dalších zařízeních cestovního ruchu budou k dispozici GPS navigace, prostřednictvím kterých mohou turisté schránky hledat. Hlavním cílem projektu je směřovat turisty do míst, která jsou dosud sporadicky navštěvovaná, a zviditelnění drobných památek, jež stojí za zhlédnutí. Celkem 50 cachí bude umístěno jak na české, tak na bavorské straně. I tento projekt bude realizován v příhraniční oblasti Euregia Egrensis s finanční podporou Dispozičního fondu programu přeshraniční spolupráce Cíl 3 Česká republika-Svobodný stát Bavorsko. V případě úspěchu bude pokračovat v domazlické části Českého lesa.

Ve druhé polovině semináře se mezi zúčastněnými strhla polemika. Zastánci celosvětové hry geocaching diskutovali například nad tím, proč vzniká nový projekt, když původní geocaching existuje a ti, kdo o něj mají zájem, jsou do něj

MAS Český les pořádala 14. 3. v Horšovském Týně seminář pro členy MAS, programového výboru, výběrové komise i veřejnost s názvem **Škola + obec = příležitost vzdělávání pro všechny**. Účastníci seznámila s funkcí a smyslem komunitních škol, ve druhé polovině semináře se lektor zaměřil na význam komunitní metody a partnerství.

MAS Český les pořádala 10. března 2011 bezplatný seminář s názvem **Zemědělské podnikání v souladu s přírodou v přízemí budovy Správy Chráněné krajinné oblasti Český les na náměstí Republiky v obci Přímdu. Přednášejícími byli pracovníci odboru životního prostředí Krajského úřadu Plzeňského kraje a Správy CHKO.**

Byly prezentovány přínosné informace o soustavě Natura 2000 a jejím významu pro krajinu. Získali jsme představu o chráněných územích evropského významu v Českém lese i o chráněných rostlinách a živočiších. Také jsme zjistili, co je součástí tzv. managementu EVL (evropsky významné lokality) v praxi, a to konkrétně např. u vysoce chráněného druhu žáby Kuňky žlutobřiché, která potřebuje ke svému životu a rozmnožování malé vodní plochy, a u které došlo během posledních třiceti let v Čechách k úbytku až o 90 %. Hlavní příčinou mizení její populace je devastace prostředí – mizení vhodných stanovišť, těžká mechanizace v lesích a úpravy cest šterkováním a asfaltováním. Pro její záchranu pracovníci ochrany krajiny zajišťují například projetí nebezpečných cest traktory tak, aby vznikaly vyjeté koleje, ve kterých se bude držet nízká hladina vody a budou tak perfektním domovem pro tyto malé obojživelníky. **Dalším zajímavým blokem semináře byly přednášky na téma náhrady škod způsobených zvláště chráněnými živočichy.** Ing. Jiří Vlček představil chráněné druhy zvířat vyskytující se v Českém lese, jde zejména o bobra evropského, vydra říční a rysa ostrovida. **Zákonem jsou vyjmenovány skutečnosti, u kterých lze uplatnit náhradu škody způsobenou těmito zvířaty.** Ke konci semináře se mezi účastníky rozpoutala diskuse na téma, zda je přednější bobeč či přírodní biotop? Je faktem, že bobři svojí činností narušují protipovodňové nebo rybníční hráze, ucpávají koryta vodních toků a likvidují dřeviny nebo zemědělské plodiny v okolí rybníků a řek. Stavbou svých hrází zvyšují vodní hladinu a zaplavují přilehlé porosty. V minulosti u nás bobeč již dvakrát zcela vymizel (příčinou byl jejich nadměrný lov). Z tohoto důvodu je Česká republika zařadila mezi kriticky ohrožené druhy. Od té doby bobří populace úspěšně narůstá a s ní i problémy spojené s jejich existencí.

Největší přínos měly přednášky nejspíše pro pracovníky v zemědělství či majitele pozemků, kteří mohli zjistit, kdy a jak mohou uplatňovat újmy a náhrady způsobené výskytem chráněných rostlin a živočichů.

Michaela Vilčková

již zapojení. Mnozí z nich si ale neuvědomují, že většina lidí o tomto pojmu dosud nic neslyšela. A právě jim je projekt určený. Návštěvníkům Českého lesa pro aktivní vyplnění jejich volného času, zpestření dovolené a pobavení dětí. Nemusejí se nikde registrovat, stačí si vypůjčit GPS navigaci a mapu v informačním středisku a jít hledat poklady. V případě, že je hra zaujme, mohou se zapojit do oficiálního geocachingu a navštívit tak spoustu krásných míst nejen v České republice.

Těmito projekty chce Místní akční skupina Český les, o. s., zvýšit povědomí o území Českého lesa a zejména vytvořit podmínky pro oživení této turisticky zajímavé a neprávem opomíjené oblasti právě prostřednictvím nových forem nabídky a propagace této destinace.

Josef Hais

Přijďte se naučit lidová řemesla

Všechny zájemce o řemesla chceme pozvat na kurzy tradičních lidových řemesel.

MAS Český les vybudovala díky realizaci projektu spolupráce Řemeslo má zlaté dno na svém území dvě řemeslná centra. Jedno se nachází v Halži na Tachovsku, druhé v Draženově na Domažlicku. V řemeslných centrech bude k dispozici pec na keramiku, hrnčířský kruh, stav a další vybavení potřebné k rozvoji řemeslného umu. Ve vybavených řemeslných centrech se budou konat kurzy lidových řemesel. V Halži si budete moci vyzkoušet malbu na hedvábí, výrobu keramiky, základy tkaní a pletení z vrbového proutí, v Draženově zas kurzy malby na hedvábí, výroby šperků, výroby keramiky, základy tkaní a výroby svící.

To ale není všechno. Pokud to máte do Halže nebo Draženova příliš daleko, lektori přijedou za vámi. Budete se tedy moci naučit řemesla i na jiných místech Domažlicka a Tachovska. Pokud se budete chtít naučit malovat na hedvábí, zavítáte na kurzy do Starého Sedla a Studánky. Lektori budou učit vyrábět šperky v Puclicích, Studánce a Starém Sedle. Keramiku se budete moci naučit v dílně u Chnápků v Osvračíně. Plést z vrbového proutí ve Starém Sedle a vyrábět svíce v Puclicích.

Nabídka řemeslných kurzů je široká a každý si jistě najde alespoň jedno řemeslo, které by ho mohlo zajímat. Výuka na samotných kurzech je bezplatná a určená široké veřejnosti.

Kurzy budou probíhat od října 2011 do dubna 2012 ve většině případů od 18:00 do 21:00 hodin. Podrobnější informace naleznete na internetových stránkách www.remeslomazlatedno.cz. Další informace můžete získat rovněž na těchto kontaktech: masceskyles@agakcent.cz a na telefonu 602 309 083.

Těšíme se na všechny zájemce. *Josef Hais*

Ubytování a relaxace při výrobě keramiky

Manželé Chnápkovi se svojí keramikou zpestřili program našeho regionálního dne ve Svržně.

Možná se vám může zdát, že ubytování, relaxace a výroba keramiky spolu moc nesouvisí. Ale opak je pravdou. V dnešní uspěchané době velké množství duševně pracujících lidí vyhledává aktivní dovolenou, kterou tráví v přírodě, na farmě nebo v různých komunitních centrech. Komunitní centrum vybudovali díky dotaci MAS Český les v Osvračíně Jaroslav a Silvestra Chlápkovi. Projekt byl již úspěšně dokončen a žadatel nyní čeká na proplacení dotace.

Že vám komunitní centrum nic neříká? To nevádí! Rozhodně to není důvod k tomu, abyste nějaké takové centrum nenavštívili. Centrum, které vzniklo v Osvračíně, nabízí příjemné ubytování a velice zajímavou aktivitu - práci v keramické dílně.

Paní Chnápková je profesionálka, která se v práci s keramikou vyzná a má zkušenosti s pořádáním kurzů. Vždyť vede svoji prosperující dílnu již 20 let. Pokud si budete chtít odpočnout od starostí všedního dne a od pracovního stresu, je dovolená ve starém mlýně v Osvračíně právě pro vás. Příjemné lenošení v nových ubytovacích prostorech můžete střídát s velice tvůrčí prací v keramické dílně.

Josef Hais

V Sedmihoří chovají vzácné plemeno koní

Ve slavnostní den byla na hřišti pozvána celá vesnice a peklo se prase. Vpravo se na něj nedočkavě těší také starosta Václav Šmejkal.

Obec Vidice pořádala v závěru června fotbalový turnaj o putovní pohár starosty. Hráli žáci, o půl hodiny později stará garda, ženy i muži. Současně s fotbalovým turnajem proběhl dět-

ský den, na kterém spolupracovali také vidičtí hasiči. A protože pohár zůstal doma, tak se večer ve vidické hospůdce pilo, zpívalo i tancovalo.

Obec Vidice čítá 180 obyvatel. Je položena při severním okraji domažlického okresu na komunikaci spojující Horšovský Týn s Borem u Tachova, má dvě spádové obce Libosváry a Chřebřany. A právě v Chřebřanech se nachází v současné době největší chov karačájevských koní nejen v České republice, ale i v Evropě. Starosta Václav Šmejkal nám představil majitele stájí Josefa Entlicha, se kterým jsme si povídali nejen o sportovním ježdění. „V podhorské oblasti Českého lesa mají naše koně podobné podmínky pro chov jako na Kavkaze,“ vysvětlil chovatel, proč přesídlil z Berouna do Sedmihoří.

Dohodli jsme se také na budoucí spolupráci, která se začne odvíjet od společné propagace. Návštěvu vyhlášené stáje jsme zařadili do programu exkurze partnerské LAG Tirschenreuth, chovatelé nabídli odborné lektorování v projektu Na koni na západě Čech, přislíbili podporu při propojování území hipostezkami.

Sylva Heidlerová

Z našeho života

Na mezinárodní konferenci *Vzdělání jako most* v Neustadt a. d. Waldnaab jsme diskutovali v pracovní skupině pro cestovní ruch.

Sběrem osvědčených receptů našich babiček to v komisi žen všechno začalo. Zdeňka Valečková (zleva) se svými studenty je sepsala, jídla uvařili, my jsme ochutnali, nafotili a vydali v tradiční kuchaře.

Naši činnost náležitě propagujeme na poutích po celém území. Ve stáncích dobrovolně pomáhají i studenti, tentokrát s Boženkou Podlipskou.

Vesnické muzeum v Halži představuje historickou zemědělskou techniku už rok. Protože MAS Český les stála u jeho zrodu, nalil nám Miroslav Bečvář šampaňské. Nejdříve ale pamatoval na své kolegyně (na snímku).

Jiří Novotný, člen výkonné rady a předseda zemědělské komise, upozorňuje posluchače Českého rozhlasu Plzeň na pokračující rekonstrukci kostela ve Starém Sedle. Naše MAS při nich významnou měrou pomáhala.

Na závěr jsme si udělali ohýnek. S naším předsedou Františkem Čurkou (zprava) si u něj buřty opekl Josef Halavič, člen výkonné rady.